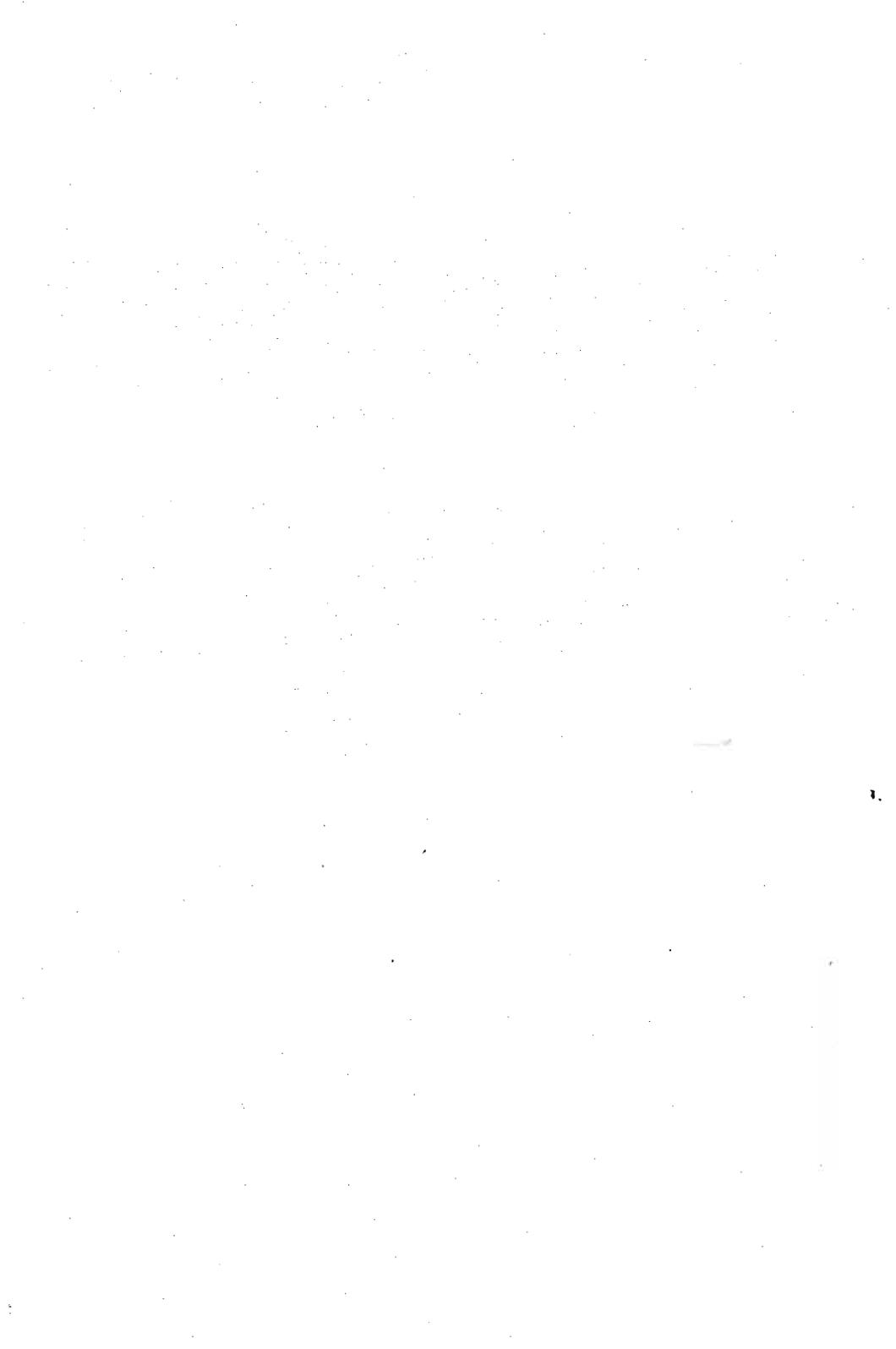

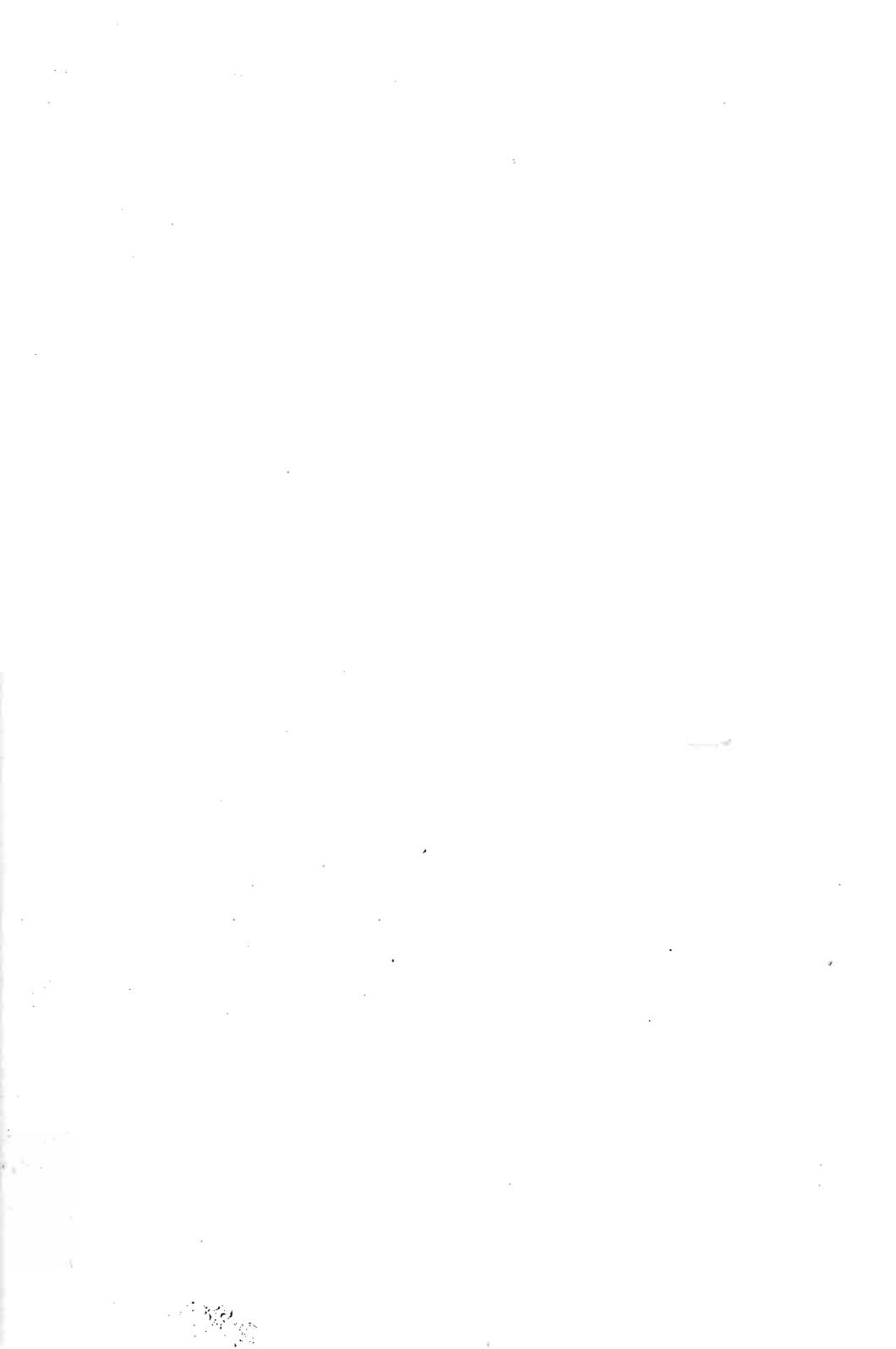
விஞ்சிடமோ விஞ்ஞானம்!

மைதிலி தயாபரன்

வஞ்சுருமொ வஞ்சுனம் !
[கவிதைத் தொகுப்பு]

வஞ்சுருமோ வஞ்சுானம் !

(கவிதைத் தொகுப்பு)

- மைதிலி தயாபரன் -

வெளியீடு:

வெளியீட்டு இல.34

கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்,

வவுனியா

விஞ்சிடுமோ விஞ்ஞானம்

(கவிதைத் தொகுப்பு)

எழுதியவர்	: மைதிலி தயாபரன்
முகவரி	: இல.38,இராஜதுரை வீதி,வைரவப் புளியங்குளம், வவுனியா
தொலைபேசி	: 0770178014
மின்னஞ்சல்	: maithilieet@yahoo.com
பதிப்புரிமை	: எழுத்தாளருக்கே
வெளியீடு	: கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம், வவுனியா
முதற் பதிப்பு	: 01-12-2014
அட்டை வடிவமைப்பு	: சுந்தரலிங்கம் தனரூபன்
அச்சுப் பதிப்பு	: வாணி கணனிப் பதிப்பகம்
விலை	: ரூபா 300

VINCHIDUMO VIGNGNANAM

(KAVITHAI THOKUPPU)

Author	: Maithilee Thayaparan
Address	: No.38, Rajadurai Road, Vairavar Puliyankulam, Vavuniya
Telephone	: 0770178014
E- mail	: maithilieet@yahoo.com
Copy Rights	: For Author
Publication	: Circle of Literacy & Arts friends, Vavuniya
First Edition	: 01-12-2014
Cover Design	: Suntharalingam Thanarupan
Printers	: Vaani Printers
Price	: Rs. 300

ISBN 978-955-41614-2-9

சமர்ப்பணம்

உலகந்த ஓளிவாக.....

என்னும் சிருள் வாகக்கனைக் கொண்டு
சிறுவர்க்குள் தந்தி என்னை ஏற்றிவிட்ட ஏளிவாக
என் சகலத்தகளை, சீல்களைகளை ஏற்றிவைக்கும்
எனதருமைப் புகழைவாக

125 ஆவது ஆண்டு விபரநாயகியாக திளிநூல்
வ/இறம்பைக்குள் மகளிர் மகா வித்தியாலயத்திற்கு

இத்தூலி சமர்ப்பணம்

ஆசிரியரின் ஏனைய நூல்கள்

1. வாழும் காலம் யாவினும் (நாவல்)
2. சொந்தங்களை வாழ்த்தி (நாவல்)

பொருளடக்கம்

பக்கம்

01. கடவுள் வாழ்த்து	1-2
02. குரு வணக்கம்	3-7
03. என்னுரை	8-10
04. கவிஞன் பார்த்த நிலவு	11-14
05. காலையில் ரசித்த காட்சி	15-20
06. உலகினிலே மிளிர்ந்திடலாம்	21-26
07. அறிவியல் பிறந்த கதை	27-33
08. இலக்கிய நயத்திலே அறிவு.....	34-44
09. நடந்து சென்ற அவலம்	45
10. ஒரு இளைஞனின் குரல்	46-47
11. இருபதாம் நூற்றாண்டில் அகலிகை	48
12. இனிப்பை விடவே.... இனித்தது	49-50
13. அங்கே பார்த்துச் சொல்லும் !	51-52
14. ஆணோடு ஆணாக	53-54
15. உயிர்களின் சந்தையிது	55-56
16. முகத்தை மறைத்தவாறு	சாட்சிகள்
17. இல்லறத்தில் புரிந்துணர்வு	58-59
18. உறவுகள் மேம்படலாம்	60-65
19. வாழ்வினிலே வெல்லலாம்	66-67
20. அறிவான காதல்	68-70
21. இன்னின்னார்க்கு இன்னின்னதெளிது	71-74
22. தந்தையாகவே வந்தவர் யார்?	75
23. விஞ்சிடுமோ விஞ்ஞானம்	76-80
24. விஞ்ஞானம் என்பது எதுவரை	81-85
25. எதிரியையும் வீழ்த்திடலாம் அறிவாலே	86-91
26. ஒன்றே எம் இனம்	92-94

எனது இதயூர்வமான நன்றிகள்....

இவர்களுக்கு

- ◆ பாடசாலை அதிபர் அருட்சகோதரி திரேசம்மா சில்வா
- ◆ பாடசாலை முன்னாள் அதிபர்களான அருட்சகோதரிகள்
- ◆ பிரதியதிபர்கள்
- ◆ ஆசிரியப் பெருந்தகைகள்
- ◆ கலாநிதி தமிழ்மணி அகலாங்கன் குலைவர்- வ.க.இ.ந.வட்டம்
- ◆ கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன் (செயலாளர்- வ.க.இ.ந.வட்டம்)
- ◆ கலாநிதி ஸ்ரீபிரசாந்தன் (ஜயவர்தனபுர பல்கலைக்கழகம்)
- ◆ ஊடகமாமணி அருணா செல்லத்துரை
- ◆ வவுனியூர் இரா உதயணன்
- ◆ தமிழருவி த சிவகுமாரன்
- ◆ மானியூர் பிரதீபன்
- ◆ சமரபாகு சீனா உதயகுமார்
- ◆ ஆசிரிய ஆலோசகர் திருமதி.த.நிறைமதி
- ◆ ஆசிரியர் திரு.ல.சதீஷ்குமார்
- ◆ பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்
- ◆ பாடசாலை அபிவிருத்திச் சபையின் உறுப்பியர்கள்
- ◆ கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்ட உறுப்பினர்கள்
- ◆ திரு கே மனோகரன் தம்பதியர் (சுவிட்சிலாந்து)
- ◆ திரு சண்முகம் ஆனந்தராஜா
- ◆ ஊடகவியலாளர்கள்
- ◆ எழுத்தாளர்கள்
- ◆ நண்பர்கள்
- அனைவருக்கும் உரித்தாகுக.

அணிந்துரை

தமிழறிஞர் கலாநிதி தமிழ்மணி அகலாங்கன் அவர்கள்

திருமதி மைதிலி தயாபரன் அவர்களின் மூன்றாவது நூலாகவும், வவுனியா கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் முப்பத்தி நான்காவது நூலாகவும் “விஞ்சிறுமோ விஞ்ஞானம்” என்ற இந்தக் கவிதைநூல் வெளிவருகிறது.

இந்த ஆண்டில் அவரது “வாமும் காலம் யாவிலும்”, “சொந்தங்களை வாழ்த்தி” ஆகிய இரண்டு நாவல்கள் எமது வவுனியா கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டத்தின் வெளியீடாக வந்து ஒரே நாளில் வெளியீட்டு விழா கண்டன.

மைதிலிக்கு கவிதை எழுதுவதில் மிகுந்த விருப்பமுண்டு. பல கவிதைகளை பாடசாலை காலம் முதல் எழுதி வருகிறார். பல கவிவரங்குகளிற்பங்குபற்றி, கவிபாடிப் பாராட்டுப் பெற்றும் இருக்கிறார்.

தனது “வாமும் காலம் யாவிலும்” என்ற நாவலின் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தையும் தனது ஒவ்வொரு கவிதை மூலமே ஆரம்பித்து தன் ஆற்றலை வெளிப்படுத்திய இவர், இந்தக் கவிதைத்தொகுப்பு நூல் மூலம் தன் தாகத்தைக் கொஞ்சம் தணித்திருக்கிறார்.

இலங்கையில் தற்பொழுது கவிதை நூல்களே பெருமளவாக வருகின்றன. 2013 இல் மட்டும் நூற்புக்கும் அதிகமான கவிதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. பெரும்பாலும் புதுக்கவிதை நூல்களாகவே அவை வெளிவந்துள்ளன. மைதிலியின் இந்நூல் பெருமளவிற்கு மரபை ஒட்டிய கவிதைகளைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது.

வவுனியா மாவட்டத்தில் பல பெண் படைப்பாளிகளது கவிதை நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. மானிலா, யாமினி சிவராமலிங்கம், நவயுகா குகராஜா, நந்தீஸ்வரி (நந்தா), நெலோமி அன்ரனி குருஸ், வவுனியா சுகந்தினி, திருமதி மேரி மெக்டலீன் ஜெயக்கொடி கௌடி(மாலினி), திருமதி பேபி சுதாகரன், காயத்ரி முத்துராஜா, இரணையூர் பால சுதர்சினி, ஈழவாணி, யாழ் பத்மினி தர்மநாதன் முதலானவர்கள் கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளனர்.

கவிதை நூல்கள் எதையும் வெளியிடாத போதும், பல கவிதைகளை எழுதியும், கவியரங்குகளில் பங்கு கொண்டும் பல பெண்கள் கவிதைத் துறையில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். திருமதி.த.நிறைமதி இந்த வகையில் குறிப்பிடத்தக்கவர்.

திருமதி விஜயலட்சுமி ராஜமனோகர் மற்றும் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரி மாணவிகள் செல்வி காயத்ரி, செல்வி சிவதர்சினி, செல்வி பிரியா, செல்வி இ. சசிதனா, செல்வி சூ.துசானி முதலானவர்கள் நல்ல கவிதைகளை எழுதியுள்ளார்கள். அவை தொகுப்புகளிலும் மலர்களிலும் வெளிவந்துள்ளன.

இன்னும் பலர் இத்துறையில் ஆர்வமாகக் கால்பதித்து நடைபயில்வது கண்டு மகிழ்ச்சியடைய முடிகிறது. அவர்களைப் பற்றி இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் பார்ப்போம்.

மைதிலி அவர்கள் ஒரு மின்னியல் பொறியியலாளர். உயர் பதவி வகிப்பவர். குடும்பத்தலைவி, தாய். இந்த நிலையிலும் இவ்வளவு ஆர்வமாக இத்துறையில் ஈடுபட்டுள்ளது ஆச்சரியத்தைத் தருகின்றது.

விஞ்ஞானத்தையும் மெய்ஞ்ஞானத்தையும் கலந்து கலவையாக இச்சகவிதைநூலை உருவாக்கியுள்ளார். அத்தோடு பலவிதமான கவிதைகளைச் சேர்த்து ஒரு கதம்பமாக அதை உருவாக்கியுள்ளார்.

அறிவுரை சொல்கின்ற கவிதைகளாகவும், அறமுரைக்கின்ற கவிதைகளாகவும் அத்துடன் புதுக்கவிதைகளைக் கொண்டதாகவும் இது அமைகின்றது.

ஏழு சீர்களில் திருவள்ளுவர் திருக்குறளைப் பாடிச் சாதனை படைத்தது போல, இவர் ஆறு சீர்களில் புதுக்குறளைப் பாடி வழி காட்டியிருக்கிறார்.

கவிஞர் முருகையன் விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை தனது கவிதைகளிற் புகுத்தியது போல இருக்கிறது இவரது விஞ்ஞான அறிவூட்டல் கவிதைகள்.

“இன்னின்னார்க்கு இன்னின்னதெளிது” என்ற விடுகதைப் பாடல் மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி, பொதறிவு நாடும் யாவருக்கும் பயன் தரக்கூடியவை.

இராமாயணம், மகாபாரதம், சிலப்பதிகாரம் முதலான இலக்கியங்களிலிருந்து சில சம்பவங்களை “இலக்கிய நயத்திலே அறிவு” என்ற தலைப்பில் சுவையாகத் தந்திருக்கிறார்.

மைதிலி அவர்களின் ஆர்வமும் திறமையும் கைகோர்த்துச் செல்கின்றன. அதற்கு அவரது பொது அறிவும் தமிழறிவும் கைகொடுக்கின்றன.

மைதிலி அவர்களின் இந்நூல் சிறக்கவும், அதனைப் பயன்படுத்தி, தமிழுலகம் நன்மையடையவும் வாழ்த்தி மகிழ்கின்றேன்.

ரூஷி...

தலைவர்

வவுனியா கலை, இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம்

தமிழ் அதர்

90, திருநாவற்குளம்

வவுனியா

வெளியீட்டுரை

கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன்

கடந்த ஆவணி (2014) மாதம் திருமதி. மைதிலி தயாபரன் அவர்களின் இரு நாவல்களை (வாழும் காலம் யாவிலும், சொந்தங்களை வாழ்த்தி) வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம் 31 ஆம், 32 ஆம், வெளியீடுகளாக இலக்கிய உலகுக்கு அளித்திருந்தது. அந்த வெளியீட்டு நிகழ்வினால் மேலும் உற்சாகம் பெற்ற நமது எழுத்தாளர் அவர்கள் தமது விருப்பு ஊடகமான கவிதை நடையிலும் ஒரு நூலை வெளியிட விருப்பு கொண்டுள்ளார்.

பாடசாலைக் காலத்திலிருந்தே கவிதை எழுதுவதிலும், கவி அரங்குகளில் பங்கு கொள்வதிலும் பெரும் நாட்டம் கொண்ட நிலையில் குரு வாழ்த்தும், தாய், தந்தை போற்றுகலும் எனப் பாரம்பரியமான பண்புகளைப் பேணி சமூகம் சார்ந்த கவிதைகளையும் விஞ்ஞான அறிவு பிரதிபலிக்கும் கவிதைகளுடன் இலக்கியமயப்பட்டவையையும் எழுதி தன்னை ஒரு நல்ல கவிதை ஆக அடையாளப்படுத்த முனைந்துள்ளமை வரவேற்புக்குரியது.

தமிழிலக்கியப் பரப்பில் ஒளவையார் முதல் காரைக்கால் அம்மையார், ஆண்டாள் போன்ற பக்தி இலக்கிய எழுச்சியின் விளைநிலங்களான கவிஞர்களோடு இன்றைய நவீன பெண்ணியல் வாதிகளான புதுமைக் கவிஞர்கள் வரை பல்பரிமாணங் கொண்ட பெண் குரல் எழுப்பும் பல கவிஞர்களை நாம் காண்கிறோம். எமது வட்டத்தின் வெளியீடுகளிலும் கவிஞர்களின் இடம் முக்கியமானது. அதிலும் மூன்று பெண் கவிஞர்களின் (மானிலா, நவயுகா, நந்தா) தொகுப்புக்களின் வெளியீடு வட்டத்தின் செயற்பாடுகளின் பன்முகத்தன்மையினை பறை சாற்றி நிற்கின்றது.

மானிலாவின் பூபாளத்துப் பூக்கள் (2000), நவயுகா குகராஜவின் உயிர் உடையும் ஓசைகள் (2010), நந்தாவின் உயிர்க்கும் விழுதுகள் (2011) ஆகியவற்றுடன் மைதிலி தயாபரனின் “விஞ்சிடுமோ விஞ்ஞானம்” என்ற தொகுப்பும் ஒரு தாக்கத்தை சமூகத்தில் ஏற்படுத்தும் என திடமாக நம்பலாம். வட்டத்தின் 17 ஆம் ஆண்டு நிறைவடைந்து 18 ஆம் ஆண்டு நிறைவையும் எதிர்வரும் பெப்ரவரியுடன் (2015) காணும் கால கட்டத்தில்

மைதிலி தயாபரனின் கவிதை நூலை 34 ஆவது படைப்பாக வெளியிடுவதில் பெருமகிழ்வடைகிறோம். கவிஞர் மைதிலி தயாபரன் அவர்களுக்கு வாழ்த்துக்கள் கூறுகின்றோம்.

சமூகத்தின் பல தரப்பட்டவர்களையும் அணைத்தும், இணைத்தும் எம் கடன் பணி, இலக்கியப் பணி செய்வதே என திடம் கொண்டு வவுனியா மாவட்டத்தில் கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டம், தனது கலை இலக்கியப் பணியை காத்திரமாக மேற்கொள்கிறது. 175 கலை இலக்கியக் கருத்தாடல்கள், 14 மாநுதம் இதழ்கள், 33 நூல் வெளியீடுகள் என கடந்த 17 ஆண்டுகளாக (1997 பெப்ரவரி முதல்) ஈடுபடுகின்றது. தொடர்ந்தும் மக்களை விழிப்படைய வைக்க முயலும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபடும். இந்த கலை இலக்கியப் பணியில் - பயணத்தில் புதிய உள்ளங்களையும் இணையும் வண்ணம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

கலாநிதி கந்தையா ஸ்ரீகணேசன், வவுனியா கலை இலக்கிய நண்பர்கள் வட்டச் செயலாளரும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட ஆங்கில மொழிக் கற்பித்தல் விரிவுரையாளரும், மொழி பெயர்ப்புக் கற்கைகள் இணைப்பாளரும்.

ஆய்வரை

தமிழ் வாரிதி, பண்டிதர் மாணியூர் பிரதீபன்

தமிழ் இலக்கியம் பல்வேறு காலகட்டங்களில், பல்வேறு பரிமாணம் பெற்று வளர்ந்தது. வளர்ந்து வருகின்றது. அப் பாரம்பரியத்தில் “கவிதை” என்கின்ற வடிவம், மகாகவி பாரதியாரின் வருகையினால் பிரசவித்தது ஒன்று எனலாம். கண்டதை விண்டு தைப்பது கவிதை எனலாம். அதாவது கற்பனை கவிதைக்கு உயிராகும் என்பர் பலர். ஆனால் இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒருவருடைய அனுபவமே கவிதைக்கு உயிராகின்றது என்று கூறலாம் போன்று தோன்றுகிறது.

அந்த வகையில், இன்று கவிதை, பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தன்னகத்தே வரித்திருக்கின்றது. வசனக் கவிதை, புதுக்கவிதை, ஹைக்கூக் கவிதை, குறியீட்டுக் கவிதை, நவீன கவிதை எனக் கவிதையின் போக்குகள் மாறிச் செல்வது காலம் இட்ட கட்டளையோ தெரியவில்லை. இன்று கவிபுனைவோர், கவிதையின் அடையாளங்களை மாற்றமுற்படுவது ஏன் என்று தெரியவில்லை. ஒரு கவிதைக்கு சந்தமே உயிர் எனலாம். ஆனால் நவீன கவிதைகள் தாம் போன போக்கிலே போய்க் கொண்டிருக்கும்போது, மைதிலியின் கவிதைகள் வரன் முறைகளை மீறாது வெளிவந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. இவரின் கவிதைகள் விடுகதைக் கவிதை, வசனக் கவிதை எனப் பல்வேறு வடிவங்கள் பெற்றமைகின்றன.

கவிதைக்கு எளிமையே சிறப்பு. இவரின் கவிதைகள் எளிமையான சொற்களைத் தாங்கி எவரும் இன்புறும் வகையில் அமைந்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது. மேலும் வினாவிடைப்பாங்கு சிறியோரும் கவி அறியத் துணை புரிகின்றது. கவிதை வரலாற்று ஆசிரியர்களின் வரிசையில் மைதிலி ஒரு புரட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார். எனினும் அவர் ஒரு விஞ்ஞானப் பட்டதாரி என்பதனை தனது கவிதைகளில் காட்டத் தவறவில்லை.

மாணவர்களுக்கென ஆக்கப்பட்ட அவர் கவிதைகள், மருந்தோடு தேன் கலந்து மக்களின் பிணி தீர்க்கின்றன. பல விஞ்ஞான உண்மைகள் நூலெங்கும் பரவிக் கிடக்கின்றன.

பெண் கவிதை ஆசிரியர்களில் பலரது கவிதைகள் பெண்ணியம் பற்றிப் பேசினும், இக்கவிதைத் தொகுப்பு சமூகவியற் பார்வையைக் குறிப்பாக மாணவ சமுதாயத்தைக் கருத்திற் கொண்டிருக்கிறது எனலாம். பழைமை என்னும் தடம் மாறாது புதுமை படைத்திருப்பது என்பது, இன்றைய கவிஞர்கள் யாருமே செய்யாததொன்று. இது இக்கவிதை நூலில் முழுமை பெற்றிருக்கிறது.

“கல்விசேர் ஒழுக்கம், பண்பு, பழக்கவழக்கம், அடக்கம் நல்லதைத்
தேர்ந்தெடுத்தல்
இவையெல்லாம் நெக்கோடர் சொல்லித்தருமா?”

என்ற ஆதங்கம் கண்ணியுக்கத்திற் கருத்திழந்து அலையும் இளம் சமுதாயத்திற்கு எச்சரிக்கை விடுகின்றது. “விஞ்சிடுமோ விஞ்ஞானம்” என்ற கவிதை விதியின் வலிமை பேசுகிறது. அன்பு, ஒப்புரவு, வாய்மை, நாணயம், கண்ணோட்டம் இன்றைய சமுதாயத்தில் உள்ளளவும் இல்லை. ஆயினும் மைதிலியின் கவி வரிகளால் இவை மீண்டெழுந்தால் சந்தோசமே. பாரத, இராமாயணக் கதைக் கவிதைகள் இன்றைய சமுதாயத்துக்கு என்னவென்றே தெரியாத நிலையில் எளிமையான கவிதை வடிவங்களாகி எம் சமுதாயத்துக்கு உணர்வை நல்கும் வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. உறவுகளின் பெருமை கூறும் கவிவரிகள் உண்மையை உணர்த்தி நிற்கின்றன.

விமானம், நெருப்பு, இசை ஆகியவற்றின் பிறப்பு அழகிய தமிழில் அறிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. மழலைகளின் ஆவலைத் தீர்க்கும் ஒரு அருமுயற்சியாக இது அமைகிறது.

ஒட்டுமொத்தமாக, தமிழ்ப்பற்று, இலக்கிய ஆளுமை, கவி ஒழுங்கு, மாணவ சமுதாயத்தின் மேலான பார்வை, மொழி நடை, விஞ்ஞான உண்மைகளை விளக்கும் விதம் ஆகியவற்றில் ஒரு முன்னிற்கும் படைப்பாகவே இந்நூல் திகழ்கின்றது. எனினும் கவிதைகள் ஒருசில இடங்களில் ஒத்திசைவிடினும், முழுமையான ஒரு பண்பு நிறைந்த மாணவ சமுதாயத்தைக் காண விழையும் ஒரு தமிழ்த்தாயின் ஆதங்கப்படைப்பாகவே இந்நூல் விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

பல்துறை சார் இலக்கியப் பரீட்சயமுள்ள தங்கை மைதிலியின் இலக்கியப்பணிகள் மென்மேலும் தொடர எல்லாம் வல்ல இறையருளை வேண்டி அமைகின்றேன்.

தமிழ் வாரிதி பண்டிதர் மானியூர் பிரதீபன்
கலாசார உத்தியோகத்தர், பிரதேசசெயலகம்
புதுக்குடியிருப்பு

கவிதைத் தொடர்பணி ஆற்றுக...

ஆசிரிய ஆலோசகர் திருமதி. த. நிறைமதி

இன்று பெண்கள் பல்வேறு துறைகளிலும், தங்கள் கால்களை ஆழ உணர்றி வருகின்றனர். எனினும் படைப்பிலக்கியத் துறையில், அதிலும் வவுனியாவில் பெண்களின் பங்களிப்பு ஒப்பீட்டளவில் குறைவாகத்தான் காணப்படுகிறது. அந்தக் குறையினை நிரப்புகின்ற முயற்சியிலே, ஒரு படிக்கல்லாக ஒரு பெண்ணின் வருகையும் புதிவும் வரவேற்கப்பட வேண்டியதே. முதலில் படைப்பிலக்கியத்துறை நோக்கி திருமதி மைதிலி தயாபரன் அவர்களை நான் வரவேற்கின்றேன்.

கவிதை என்பதற்குச் சரியானதொரு வரைபிலக்கணத்தை முன்வைப்பதில் நாம் வெற்றிபெறவில்லை என்று தான் கூறுவேன். கவிதையின் வடிவமும் உள்ளடக்கமும் வேறுபட்டு, மாறுபட்டுச் செல்கின்றன. யாப்புக்கட்டுக்குள்ளும் வகை மாதிரிக்குள்ளும் அடங்கியதான மரபுக் கவிதைகளும் தற்காலத்தில் ஆங்காங்கே ஒரு சிலரால் ஆளப்படுவதும் அறியப்படுகின்ற ஒன்று தான்.

இன்னுமொன்று: புதுக்கவிதை, வசனக்கவிதை என்பன பற்றிய விளக்கமும் தெளிவும் இல்லாது வெளிவரும் பல கவிதைத்தொகுதிகளை வாசிக்கும்போது நெஞ்சில் நெருடலும் வலியும் ஏற்படுவதும் உண்மை!

இன்று வரை கவிஞன் பிறக்கின்றானா? உருவாகின்றானா என்பது சர்ச்சைக்குரிய ஒன்று தான். ஆரம்பத்தில் எதை எழுதுவது என்ற எண்ணத் தெளிவின்றியே கவிஞர்கள் எழுதத் தொடங்குகின்றனர். அகப்பட்டதை அல்லது 'எதையாவது எழுதிப் பார்க்கும் ஆவலும் உந்துதலும் காலப் போக்கில் மாறும். நிகழ்கால உலகின் நிதர்சனங்கள், சூழல், சூழ்நிலை என்பன கருப் பொருளாகும். இது கவிதையின் வரலாற்று வரைபடம். இது பொதுவாக அநேக கவிஞர்களுக்குப் பொருந்தும்.

திருமதி மைதிலி அவர்கள், பல புதிவுகளை பல்வேறு விடயங்களினூடாகச் செய்ய முற்படுகின்றார். பல்வகைமையான அநேகக் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். கடவுளை, அன்ணையை, தந்தையை, ஆசானை, மூத்தோரை வணங்கிக் கவிதைத்தொகுதியை ஆரம்பிக்கும் 'மரபு பேணுதல்' போற்றதற்குரியது.

விஞ்ஞானம் இவருக்கு அநேக கருக்களை ஈந்திருக்கிறது.

'வட்டமதன் பரிதியிலே / வந்து கடக்கும் தூரமதை /

விதியதனாய்க் கொண்டங்கே / வாகனம் செய்திட்டான்'

போன்ற கவிதைகள் இத்தொகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளமை மாணவர்களை-
 சிறார்களை முதன்மைப்படுத்திய விடயமாக அமையலாம். சிறுவர்களுக்கான
 பாடல்கள், இலக்கியச் சம்பவங்கள், திருக்குறட் சாரங்கள் என பல
 விடயங்களிலும் தடம் பதித்து நிற்கின்றார். 'இருபதாம் நூற்றாண்டில் அகலிகை'
 போன்ற மறு வாசிப்புகள் நம்மை வளப்படுத்தக்கூடியவை.

'அஞ்சிடவே வேண்டாம் -நீ அகலிகையே
 ஆண்டு தொண்ணூற்றைந்தில் ஆனது சட்டம்
 கணவனை அறியாது நீ மலங்கிட்டால்
 காவலுக்குக் கூடவரும் சட்டமதே'

சில காத்திரமான சொற்பயன்பாட்டையும் அவதானிக்க முடிந்தது.

நல்ல எழுத்தாளன் சிறந்த வாசிப்பாளனாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.
 சிறந்த மொழிநடை, வளமான சொல்லாட்சி, உயர்ந்த அணிநலம், வேறுபட்ட
 வடிவங்கள், வேறுபட்ட பொருள் மரபுகள் என்பன அமைந்த கவிதைகளை
 வாசிப்பது வளர்ந்து வரும் கவிஞர்களை வளப்படுத்தும். இத்தகைய வாசிப்பு
 மைதிலி அவர்களிடமும் இருக்கும் என நம்புகின்றேன்.

வவுனியாவில் சிறுவர் இலக்கியப் படைப்புக்களின் எண்ணிக்கை மிகக்
 குறைவே. அந்தத்துறையில் கால் பதிக்கத்தக்க வளம் மைதிலி அவர்களிடம்
 இருப்பதை நான் அவதானித்தேன்.

மேலும் பல கவிதைத் தொகுதிகளை திருமதி மைதிலி
 அவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கும் அதேவேளை கவிதையின் அமைப்பு,
 வகைப்பாடு, சொற்கட்டு, தொகுதிகளின் உள்ளடக்க அம்சங்கள் போன்ற
 விடயங்களில் அதிக கவனத்தோடு செயற்படுவதையும், எழுதப்பட்ட ஒரு
 கவிதையைப் பலமுறை வாசித்து மெருகுபடுத்தும் செயற்பாட்டை அவர்கள்
 வழக்கமாக்கிக் கொண்டிருப்பதையும் அவதானித்தேன்.

முற்றுப் புள்ளிகள் இல்லாத பயணமாக அவரின் பணி தொடர
 வேண்டும். அதற்கான சகல வளத்தையும் நல்க இறைவனை வேண்டி
 நிற்கின்றேன். எழுதிச் செல்லும் வலது கரம் எழுதி எழுதி மேற்செல்லட்டும்.

திருமதி த. நிறைமதி
 ஆசிரிய ஆலோசகர்

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..
... ..

இயற்கைக்குத் துதி

அறியார்க்கு அறியாததாய் அறிந்தவர்க்கு அறிவுமாய்
அவனின்றி அணுவையுமே அசைத்திடவும் அரியதாய்
முன்னைப் பழமைக்கும் முந்திய பழம் பொருளாய்
முந்தி நின்றோர் தான் தமக்கு முன்னே நிற்பவனுமாய்

எண்ணும் பொழுததனில் எண்ணிடும் எண்ணமுமாய்
ஏங்கிடும் போது தன்னிற் தாங்கிடும் கரமதுவாய்
அனைத்துமே நன்மையெனும் தத்துவத்தின் சாரமதாய்
ஆண்டவனும் ஆள்பவனும் அமைந்திடும் உருவமதாய்

ஒன்றாகிப் பலதாகி ஒன்றினுள் ஒன்றாகி
இரண்டாகி, நான்காகி இரட்டிக்கும் பண்பாகி
நன்றாகி, தீதாகி நாநிலத்தோர்க்குக் கனியாகி
வாழ்ந்தாகி வேண்டுமென வந்திட்ட மனித குலம்

வருத்தமாகி விருத்தமாகி பஞ்சபூதம் தனக்குள்ளே
வகைதெரியாது கலந்திடவே வரமதுவும் தந்திட்ட
இறையே உன் உருவே இனி எமக்கில்லை ஓர் வழியே
கருவே உலகக்கதிரே உனைப்போற்றி வணங்கிடுவோம்

2 குரு வணக்கம்

அறிவித்தாலேயன்றி
அறிய மாட்டாதனவென -இவ்
ஆன்மாக்களுக்கே,

வந்துதித்த நாள் முதல்
வாழ்ந்துவரும் காலம் வரை
வழியதனைக் காட்டி நிற்க,

குருவாய் வந்திங்கே
குன்றிலிட்ட விளக்குப் போல
குணமதிலே மேலோங்கும்,

ஆசான்கள் அல்லவோ
அன்னையும் தந்தையும்
அன்புள்ள ஆசிரியரும்

பெரியோரும் மூத்தோரும்
பேர் சொல்லும் பலருமவர்
பெருமை செய்து தந்திடவே

குருவாய் நீவிரல்லோ,
எனக்கிங்கு வேண்டுகின்றோ!

அன்னைக்கு வணக்கம்

முந்தித் தவங்கிடந்து முந்நூறு நாட் சுமந்து
முதலெழுத்தைத் தன்பெயரிற் தந்திடவும் தான்மறந்து

கண்ணுக்குக் கண்ணாக கருத்தினில் ஒன்றாக,
காண்போர் சிறப்புறவே வளர்த்திடும் அன்னையவள்,

வட்டத்தைப் போலெமை வளைத்துக் கொள்வாளே
வளர்த்த குழந்தைகளில் வந்திடாது வஞ்சகம்

நிலவு காட்டி நீ தந்த சோறு அதனிலே
நீண்டிருந்த தத்துவங்கள் தன்னைநான் பெற்றெடுத்தேன்

அன்பு நிறை அறிவதனை அர்ப்பணிப்புடன் தந்து
அரவணைத்த கையதனால் அடித்திடவும் செய்து

பண்பு நிறை பழக்க வழக்கமதைத் தந்தே
பாரினிலே முதல்நிலையில் வைத்திடவே நாளுமே

குருவாய் நீரல்லோ,
எனக்கிங்கு வேண்டும்ன்றோ!

தந்தைக்கு வணக்கம்

வாழ்வினில் வெல்லவே வழியது சொல்லிடுவார்
வாழ்ந்தோர் தன்னிலே முன்னிலையில் வைத்திடுவார்

வாழ்ந்திடும் போதுதனில் வேண்டிடும் செல்வமெல்லாம்
வேண்டிடும் அளவதனில் விரும்பியே செய்திடுவார்

வாழும் காலமதில் வழிகாட்டியாயிருப்பார்
வாழ்ந்தவன் செல்லும் முறையில் வாழ்க என்று சொல்வார்

தந்தையவர் தன்மகற்கே தந்திடும் உதவியென
தன்னை வைத்துநிற்பார் தரமுடைய இடத்தினிலே

தந்தை இருந்திடிலோ தரணியையும் ஆண்டு நிற்போம்
தனித்த விடத்திலெல்லாம் தக்கவுரை சொல்லி நிற்பார்

தந்தை சொல்லது மிக்க மந்திரமும் இல்லையன்றோ
தரணியிலே நானுமிங்கு தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்திடவே

குருவாய் நீரல்லோ எனக்கிங்கு வேண்டுகின்றோ!

ஆசானுக்கு வணக்கம்

அறிவின் கண்திறந்தே அவனியிலே எம்மை
அறிந்தவர்கள் அவையினிலே அமர்ந்திடச் செய்திடுவார்

எண்ணையும் எழுத்தையும் கண்ணெனக் கொண்டுமே
அறிவியல் கற்பித்துமே அறிஞரென வைத்திடுவார்

வாழ்க்கைக்கு ஏற்ற கல்வி வழியதனைத் தந்திடுவார்
தொழில்நுட்ப அறிவுதனை தோற்றமுற வைத்திடுவார்

சமுதாயத்துக்கேற்ற ஒரு சாதனையைச் செய்திடவும்
சகலரும் மதிக்கும் ஒரு சம்பிரதாய நெறி சொல்வார்

ஏட்டிற் கல்வியது எடுகோளாகி விடாததாக
எல்லோர்க்கும் ஏற்புடைய ஏற்பாட்டைச் சொல்லிடுவார்

அறியாமை இருளகற்றி ஆர்வத்தை முன்னெடுத்தே
அனைவர்க்கும் ஏற்ற கல்வி அதனையே தந்து நிற்க

குருவாய் நீவிரல்லோ எனக்கிங்கு வேண்டுமன்றோ!

3 என்னுரை (நூன் கவிஞான கதை)

எனக்கொரு ஆசை..

கம்பன், வள்ளுவர், இளங்கோ போல
காணல் உண்டோ இவ்வுலகில்
என்று சொன்ன மகாகவியின்
எண்ணத்தினாலே ஒரு ஆசை

பரந்துநிற்கும் இப்புவிபுது தன்னிலே
பாவலர் செய்திட்ட பார்போற்றும் இலக்கியமாம்
வருந்திப் படித்துமே வந்துசேரும் இன்பமதாம்
வகையாய் தொகையாய் பிரித்துப் படித்தும்
இருந்து அதினின் பொருள்தனை அறிந்து
இரவெல்லாம் விழித்து இன்னுரை எழுதி
அருந்துவோர்க்கு எனவெனது அருங்கவி செய்து
அரங்கு வந்தேன் நானெடுத்து அதனைக்கொடுத்திடவே

“அந்தோ! மரபுக்கவிதையிது
அரங்கு இதனை ஏற்காது
அவசர உலகமல்லோ இது
அடுக்கடுக்காய்ப் புதுக்கவி. தா”

வேகமாய்த் தேடினேன் நவீன கவி
வைரமுத்து, கவியரசு, பாவேந்தர்
தோள்கொடுத்துதவினர் எனக்கெனவே
தோன்றாத்துணையாய்க் கைகொடுத்தார்

படிமம் எடுத்தேன் பா அதற்கு
குறியீடு கொண்டேன் உயிரதற்கு
படைத்து எடுத்தேன் புதுக்கவிதை
பார்த்து திருத்தி சுவையுணர்ந்தேன்

“ஐயோ கவிதை நீண்டதே
குறுக்கிக் கவிதை தாருங்கள்”

கொண்ட வேகம் பெற்றுடனே
குறுக்கிக் குறுக்கிக் கவிதையதை
நறுக்குக் கவியெனத் தானெடுத்து
நடந்து சென்றேன் கவிஞரிடம்

“அப்பப்பா இதுவோ புரியவில்லை.
அழகாய் வசனமாய் எழுதித் தா”

மறுபடி விழுந்தது அடியெனக்கு
மயங்கி நின்று பார்த்திட்டே
நால்வர் ரசிக்க விடயமதை
நயப்புடன் எழுதினேன் வசனமொன்று

வெட்டியெடுத்து முன் பின்னால்
வேண்டும் கவி போல் ஆக்கிட்டேன்.

வெறித்துப் பார்த்தார் கவிஞரவர்
“கவிதை இதுவா எழுதுகிறாய்?
கவித்துவம் இல்லை உன்னிடமே
கவிதை உலகம் தன்னினையே
கலைத்துப் புகுந்து அழிக்காதே
வேறு வேலை தானிருந்தால்
விரைந்து எழுந்து செய்யப்பார்”

என் ஆசை ஆனது நிராசையாய்
என் ஆத்மா அழுதது கவிதைக்காய்

எழுதிக் கிறுக்கினேன் எழுதுகோலால்
எட்டி எந்தலையில் அடிப்பதாக
எக்குத் தக்காய்க் கிறுக்கியதை
எடுத்துப் பார்த்தார் கவிஞரவர்

ஆகா! இதுவல்லோ கவிதை என்றார்
ஆமாம் இவன்தான் கவிஞன் என்றே
ஆகும் விருது இவர்க்கு என்றும்
அழகாய் வருமே வாழ்வும் என்றார்

அந்தோ ! நானும் அழுது நின்றேன்
அவசியத்தில் ஒரு கவியானேன்
ஆசைக் கவிதை தனைப்புனைந்து
அழகாய்க் காவியம் படைக்காமல்

அந்தோ ! நானும் அழுகின்றேன் !

4 கவிஞன் சந்தித்த நிலவு

கடவுள் வாழ்த்து, குரு வணக்கம்
கடமை போலவே எழுத்தனில்
சொல்லி விட்ட பின்பு அவன்
சோக நிழலையும் தொட்டிழுத்தான்

கவிஞன் என்னும் சிறப்புண்டேல்
காவியம் படைக்க வேண்டுவதே
என்று எழுந்த நினைப்பினிலே
ஏற்றித் தலையை உயர்த்திட்டான்

வானில் தோன்றும் நிலவு அது
வதனம் காட்டி ஒளிபரப்ப
தானும் அதனுடன் கதைத்திடவே
தரையில் இருந்த கவிஞனவன்,

நிலவைப் பார்த்து “நீயங்கே
நலமாய்த் தானா இருக்கின்றாய்.”
என்று கேட்க “நலமெனக்கு
எந்நாள் தானோ வருமென்று”

பேதமையுடனே சொல்லிட்ட
பெண்குரல் கேட்டுத் திடுக்கிட்டான்
சுற்றும் முற்றும் பார்த்திடவே
சுந்தர வதனம் தெரிந்ததுவே

நிலவு அல்ல இவள் என்றும்
நிலவகம் தன்னில் இருப்பவளே
இளமை தன்னைக் கடந்திட்டாள்
இருப்பினும் பெண்ணவள் பெண்தானே

இங்கு என்ன செய்கின்றாள்
இருட்டில் இந்தக் காரிருளில்
யாரும் உறங்கும் போதுதனில்
யாரும் அற்ற தெருவதனில்

யோசித்திடவே முடியவில்லை
யோசனை எதுவும் வரவுமில்லை
போதித்திடவே வேண்டுமெனும்
போதில் வாய்தான் திறந்ததுவே

“நல்லிரவில் நடமாடும் நங்கையே நீ யாரோ
நல்கதை தான் சொல்லிநிற்க வேண்டும் இங்கு - நானோ
தனித்திருக்கும் போதுதனில் திடீரெனவே வந்து
தான்தோன்றி நின்றதென எனக்கிங் குரைப்பாய்”

“தேடிவந்தேன் வசந்தத்தைத் தெருவெல்லாம் போய்த்தான்
தென்படுவதாய்த் தெரியவில்லை தேடியே நின்றலைந்தேன்
நாடிவந்த நோக்கமது நலன்தரவே வில்லையென
நலமிழந்து களையிழந்து தரையதனில் ஒதுங்கி நின்றேன்”

நலத்தைத் தேடிய பெண் ஒன்று
நல்லிரவில் அலைந்து திரிவதா
வந்தாரை வாழவைக்கும் வன்னியதில்
வாழ்விழந்து தேடுதற்கு எதுவுண்டு?

எண்ணமது தோன்றியதும் எழுந்து நின்று
எதிராக நோக்கினான் அவள் முகத்தை
அழகதனிற் குறைவில்லை அவளோ ஆனால்
அகத்தில் இருக்கும் அழகுதான் தெரியவில்லை

“வருத்தமானது எதனாலோ வந்தது தானன்றே
விரித்துரைக்க வேண்டுமெனக் கேட்டு நிற்பேனே
வந்தாரெல்லாம் நலமாக வாழ்ந்திடும் பூமியதில்
வாடிவதங்கல் தானேனோ பேரிளம் பெண்ணவளே”

“மலர்ந்து நிறைந்து செழித்திடும் கழனிகள் எல்லாம்
மகிழ்ச்சிதனைக் காட்டிடவும் மறந்ததும் ஏனோ
வினைந்து வாழவைக்கும் நிலபுலங்கள் தானின்று
விதவைப் பெண்கள் போல நிற்பதும் ஏனோ”

“வானம் பொய்த்தது காலம் பிறழ்ந்தது
வானம் பார்த்த பூமி, பாளம் பாளமானது
விளைதரு நிலமெல்லாம் விளைச்சல் இழந்தது
விதைத்தவன் தானெல்லாம் விதைக்காகும் இழந்தனரே”

மனத்தில் தோன்றிய துயரமது
முகத்தின் அழகை மாற்றிடவே
ஆழமாக போசனையில்
அப்பொழுதேயே இறங்கிட்டாள்

“தெருவெல்லாம் சுற்றிவரக் கால்நடையாய்ப் போனதுவோ
தெரிந்திருந்தாற் போக்குவரத்துச் சேவைதனைச் சொல்லியே
தகுந்த நேரத்திற் கொண்டுபோய்த் தடையின்றிச் சேர்க்கவும்
தகுந்தபடி பற்பலவும் சொல்லிடவும் கூடுமல்லோ”

“நடந்து போனால் வலியுமில்லை
நன்றாய் றோட்டு இருந்ததுவே”

“கார்ப்பெட் போட்ட றோட்டதனால்
காலாற நடப்பது கடினமில்லை

எங்கெங்கெல்லாம் சென்று வந்தீர்
என்னென்னெல்லாம் பார்த்திட்டீர்”

“தமிழ் பேசும் இடமெல்லாம் சென்று வந்தேன்
தமிழனை நன்றாகவே கண்டு வந்தேன்

நிலவு பார்க்கும் மாந்தர் எல்லாம்
நிறைந்து ரீவீ பார்க்கின்றார்”

“இங்கும் உண்டு மின்சாரம்
இலவசமாகவே தந்திட்டார்”

“பிள்ளைகள் இடத்தில் மடிக்கணனி
பிரியமாய்ப் படிப்பார் பாடமதை”

“கணனியில் பாடம் மட்டுமல்ல
கண்டதையும்தான் படிக்கின்றார்”

“கண்டது கற்றுப் பண்டிதனாகிக்
கல்விக்கண்தான் திறப்பாரோ”

“யாருக்குத் தெரியும் என்னவென்று
யாம் தான் அறிந்திட முடியாதே”

சொல்லவேண்டும் என்றெண்ணிச்
சோகத்துடனே சொல்லிநின்றான்.

5 காலையில் ரசித்த காட்சி

கவிஞன் சொன்ன போது தன்னில்
காலையில் ரசித்த அக்காட்சியது
காரிகையின் முன் வந்து வீழ்ந்ததுவே
கானமாய் இதயம் ரசித்ததுவே

ஆரம்பப்பள்ளியதனிலே
ஆசிரியர் சொன்ன பாடம் அது
விமானம் பிறந்த கதையென

அழகுப் பட்சி பறக்கையில்
அதனைப் பார்த்த மனிதனும்
தானும் அதுபோல் ஆகிட
தாள முயற்சி செய்தனன்

முயற்சி தன்னின் நடுவிலே
முதுகு தன்னில் இறக்கையைக்
கட்டிக் கொண்டு பறந்தனன்
கணத்தில் விழுந்து இறந்தனன்

பிழைய தென்ன வாகுமே
பிரிய முடனே யோசித்தே
எடையைக் குறைக்க வேண்டுமே
ஏற்ற சிறகு வேண்டுமே

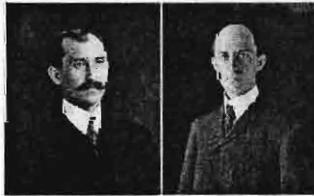
சைக்கிள் தன்னில் பொருத்திட்ட
சிறகு தன்னைக் கொண்டுமே
மோட்டார் ஒன்றைப் பொருத்தியே
மேலே செல்ல முயற்சித்தான்

அசையத் தக்க இறக்கையை
அன்று பொருத்திக் கொண்டனன்
அன்றி லிருந்து நாளுமே
அரிய முயற்சி செய்தனன்

முயற்சி தன்னில் வெற்றியை
முன்னின் றளித்துத் தந்ததே
விரும்பி நாமும் சென்றிடும்
விமானக் கப்பல் தன்னிலே

விமானம் செய்து தந்துமே
வானில் செல்ல உதவுவோர்
யாரென் றெமக்குத் தெரியுமா
யாரு மிங்கே சொல்லுவார்

அமெரிக் காவைச் சேர்ந்தவர்
ஆர்வில் ரைட் தம்பியாம்
அண்ணன் வில்பர் ரைட்டுடன்
அழகு விமானம் தந்தாராம்

Orville Wright

Wilbur Wright

வேறொரு ஆசிரியர் சொன்னதே
நெருப்புப் பிறந்த கதையதுவாம்

ஆதியில் பிறந்த மனிதனுமே
அலைந்து காட்டில் திரிவானே
அகப்பட்ட டிருக்கும் மிருகமதை
அடித்துக் கொன்று உண்பானே

மிருக வேட்டை யாடிவே
மிஞ்சிய எலும்பு உதவியதே
எலும்பு கிடைக்கும் போதினிலே
எடுத்து உரசிப் பாவித்தான்

கல்லில் எடுத்து எலும்பதை
உரைக்கும் போது கூர்மையால்
வலிய அம்பாய்க் கிடைத்ததே
வளமாய் வேட்டை நடந்ததே

வேட்டை யாட வென வொருவன்
வேடனாக இருந்த அவன்
கல்லில் எலும்பைத் தேய்க்கவே
கல்லின் உடனே தேய்த்திட்டான்

கல்லில் கல்லைத் தேய்த்ததால்
கணத்தில் தீய்ப்பொறி தோன்றியதே
திகைப்புற்று எழுந்த மனிதனவன்
தீயினைப் பார்த்தே மகிழ்ந்திட்டான்

தீப்பொறி யதனால் அருகினிலே
தீய்ந்தது வேதான் காய்கறிகள்
பறித்து உண்டான் அவைகளையே
பலவித சுவையும் தெரிந்ததுவே

நெருப்பைக் கண்டு பிடித்திட்ட
நேரம் அதுவெனத் தெரிந்திட்டே
நெருப்பு அதனைப் பாவித்தே
நினைக்கும் சமையல் முடித்திட்டான்

பொன்னைக் கொண்டு நகையதைப்
பொருத்திச் செய்ய முடிந்ததுவே
பொற்கொல்லன் தன்னின் பட்டறையில்
பொருத்த நெருப்பு உதவியதே

இரும்பைக் கொண்டு ஆலையில்
இதர கருவி செய்தானே
இன்னும் சொல்லின் அக்கினியே
இந்த உலகின் ஆக்கமதே

சங்கீத ஆசிரியர் சொல்லிட்டார்
இசை பிறந்த கதை இதுவாம்

பாடிச் செல்லும் பட்சிகள்
பாய்ந்து செல்லும் விலங்குகள்
தந்த ஒலியைக் கேட்டானாம்
தான் அவ்வொலியைச் சேர்த்தானாம்

வீசு கின்ற காற்றிலும்
வேக மான அலையிலும்
வாழும் ஒலியைக் கண்டவன்
வாய் திறந்து உரைத்தானாம்

காட்டில் மூங்கில் மரத்திலே
கருவண்டு ழைந்து ஆக்கிட்ட
துவாரம் தன்னில் காற்றுமே
நுழையு மந்த வேளையில்

அசைந்து வந்த ஓசையை
ஆசை யாகக் கேட்டனன்
ஆவ லுடனே சென்றங்கே
அறிய விரும்பிப் பார்த்தனன்

புல்லாங் குழலைச் செய்யவே
புகுத்திட் டிந்தச் சம்பவம்
புல்லாங் குழலைச் செய்திட்டுப்
புதிய கருவி அமைத்தனன்

மிருகத் தோலில் நாதமே
மிசுந் தளிக்க முடியுமே
தெரிந்து கொண்ட மனிதனும்
தோற் கருவி செய்தனன்

இயற்கை தன்னை உணர்ந்திட்ட
இந்த மனிதன் முயற்சியே
இன்று விரிந்து வளர்ந்தது
இசையி னையே தந்தது

நரம்புக் கருவி தன்னுடன்
நல்ல தோற் கருவியும்
துளைக் கருவி குழலுடன்
கஞ்சக் கருவி செய்தனன்

கருவி களை இணைத்திங்கே
சுருதி சேர்த்து மீட்டினால்
பலரின் மனதும் நிறையவே
பல்லி யமும் தந்தனன்

6 உலகினிலே மிளிர்ந்திடலாம்

மழலைகள் பாட்டில் மகிழ்ந்திட்டே
மனமது லயித்த வேளையதில்
சினமது தானே கொண்டங்கு
சீற்றமாய் வாயைத் திறந்திட்டாள்

“அறிவியல் சொல்லும் வேளையதில்
அறத்தினைச் சொல்ல மாட்டீரோ
அறத்தினைப் போற்றா அறிவதுதான்
அவனியில் நிலைத்து வாழ்ந்திடுமோ”

என்று கேட்கவும் கவிஞனங்கு
ஏதோ சாதனை செய்ததுபோல
புதிதாய் தானங்கு ஆக்கி நின்ற
புதிய தொகுப்பைக் கொடுத்திட்டார்

வாழ்ந்திடும் வாழ்வினில் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வாழ்பவர் ஆவோரே

சன்மார்க்க நெறியதில் சகலமும் பேணி
சமைத்திடவும் வேண்டுமே!

அன்பொடு ஒப்புரவு வாய்மையும் நாணயம்
கண்ணோட்டம் அதனுடனே

பண்பையும் பணியையும் பலமெனப் பெருக்கிப்
பயிலுநர் ஆவோமே

சான்றோர்கள் என்றெமை யாவரும் போற்றியே
சாற்றிட வைத்திடுவோம்

அன்பதனைப் பேணி நிற்போம்

அன்பது உடையராகி அனைவர்க்கும் ஆகவே
ஆக்கையை ஆக்கிடுவோம்

அன்பினை அடைக்கவே அடைப்பெதும் இல்லை
என்பதை உணர்த்திடுவோம்

என்போடு இயைந்திட்ட தொடர்பது போலவே
அன்பது நின்றிடுமே

அன்பாலே யுலகையே ஆண்டிட வேண்டியே
ஆணைகள் தருவோமே

அன்புற்று வாழ்ந்து அனைவரை ஆண்டு
அளவில்சேர் பெரும்பேறே

அறத்துக்கும் மறத்துக்கும் அன்பதனை வேண்டி
அகத்தாய்மை போற்றிடுவோம்

அன்பகத்து இல்லாத அந்நியன் போலமர்ந்து
அரியதை இழந்துவிடோம்

அன்பதனாலே அனைவரை ஈர்த் தெடுத்து
ஆன்றோர்கள் ஆகிடுவோம்

சான்றோர்கள் என்றெமை யாவரும் போற்றியே
சாற்றிட வைத்திடுவோம்

ஒப்புரவு ஒழுகி நிற்போம்

ஒப்புரவு உள்ளவன் பிறர்க்குதவி யாகவே
ஒழுகிடும் பண்பதனால்

ஒன்றவனன்றி இல்லை இந்த உலகினில்
ஒருவரும் அவன்போல

உயிரது வாழ்வதில் பிறர்க்குதவி யின்றெனில்
உயிரும் உடைத்தன்றோ

ஒப்புரவு உள்ளானின் செல்வம தென்றுமே
ஒரு பெரும் குளம்போலே

நற்பண்பு கொண்டவன் செல்வம தில்லாயின்
நற்பணி செய்திடுவார்

ஒப்புரவால் வரும் துன்பமது ஒன்றுண்டேல்
ஒருவனை விற்றிடுமே

ஒருவனைத் தெய்வமாய் உலகினில் காட்டி
ஒப்புரவு வேண்டுமே

உலக நடையறிந்து ஒழுகிடும் ஒப்புரவு
உடன்தைப் பின்பற்றியே

சான்றோர்கள் என்றெமை யாவரும் போற்றியே
சாற்றிட வைத்திடுவோம்.

வாய்மையதைப் பேணி நிற்போம்

வாய்மையே என்பது யாருக்கும் என்றுமே
தீய்மையில் சொல்லதுவே

தான்தொரிந்து ஒன்றிடம் பொய்யதைச் சொல்லிடில்
தீய்ந்திடும் அதனாலே

உள்ளம் தாலுமே பொய்யதைச் சொல்லிடாது
உள்ளவன் உயர்ந்தவனே

மனத்தினில் என்றுமே வாய்மைய துணர்ந்திட்ட
மனிதனும் தவத்தினனே

வாய்மையை என்றுமே காத்திட அரிச்சந்திரன்
வானிடை உயர்ந்தானே

வாய்மை மட்டிங்கே சேர்ந்திட உரைப்பவன்
வேறெதும் அறன்செய்யான்

அகத்தினில் தோன்றிடும் அழகது என்பதும்
அன்னவன் தருடிகழே

உண்மைய தாகவே உண்மையைப் போற்றியே
ஒழுகியே நின்றிங்கே

சான்றோர்கள் என்றெமை யாவரும் போற்றியே
சாற்றிட வைத்திடுவோம்

நாணயத்தைப் பேணி நிற்போம்

நாணயம் என்பது நாநிலத்து மாந்தரிடம்
நேர்வழி நடப்பதுவே

நாணயத் தோனாகி நாளுமே வளர்ந்து
நற்பயன் பெறுவோமே

வாணிபம் செய்வோர்க்கு வாய்மொழி போலவே
வழக்கிது வேண்டுமே

வாணிகம் தன்னிலும் நாணயம் பேணிடின
வரமெதும் வேண்டாமே

நாணயம் என்பது நல்ல அதிகாரிக்கு
நகைபோலே வந்திடுமே

நாணயத்தின் தாளல்ல நாணயம் தானே
நந்துணை வந்திடுமே

பெரியவர் தமக்கெல்லாம் நாணயம் என்பது
பெருமையது தந்திடுமே

பேச்சிலே நாணயம் பேண உரைத்திடின்
பிறிதொன்றும் வேண்டாமே

சான்றோர்கள் என்றெமை யாவரும் போற்றியே
சாற்றிட வைத்திடுவோம்

கண்ணோட்டம் காத்து நிற்போம்

கண்ணோட்டம் என்பதே கருணையது கொண்டு
கண்போல காப்பதுவே

கடவுளின் உருவமாய் மனிதனாம் வாழும்
கருத்தந்த பண்பதுவே

அன்பினின் விரிவது அவனது போலவே
அகத்தினில் இருந்திடுமே

அறிவது போலவே அனைவர்க்கும் ஆகவே
அணைவினைத் தந்திடுமே

கருணையது என்றுமே கடவுட்கும் மனிதர்க்கும்
இடைநின்ற தொடர்பதுவே

கருணைய துருவாக கடவுளை என்றுமே
காட்டியே நின்றிடுமே

உலகத்துக்கு அழகதாம் ஒப்பிலா நின்றிடும்
கருணையதில்லாயின்

உலகது சமுன்றிட மறந்துமே நின்று
களைத்திடும் என்றுணர்ந்தே

சான்றோர்கள் என்றெமை யாவரும் போற்றியே
சாற்றிட வைத்திடுவோம்

7 அறிவியல் பிறந்த கதை

அறத்தை உணர்த்தி நிற்கவே
அடுக்கடுக்காய் எழுதியே
அளித்த தொகுப்பைப் பார்த்தனர்
அமைதி மனதில் நிறைத்தனர்

அந்தோ பாவம் அருகிலே
அறிவியல் பற்றி இருந்ததே
அடுத்த தொடருக்கனுப்பவே
அடியேன் வரைந்த கவிதையே

முகத்தைச் சுருக்கிப் பார்த்தனர்
முன்னின்றெடுத்துப் பார்த்துமே
முடிவைக் கீழே பார்த்தனர்
மூக்கில் விரலை வைத்தனர்

என்னவென்று எண்ணியே
கலங்கிநிற்க வேண்டாமே
எந்தன் கவியது தன்னையே
எங்கே நீங்கள் பாருங்கள்

அறிவியல் பிறந்த கதையெனவே

பூக்கள் உதிருவதும்
பூவுடல்தான் முதிருவதும்

பஞ்சபூதம் தனக்குள்ளே
பகிர்ந்தளிக்கப் படுவதுவும்

தாய் கொண்டு வந்ததைத்
தான் கொண்டு போனதும்

தரணியில் வந்துதித்தோர்
தடுமாறித் திரிவதும்

தானென்ற அகந்தைகொண்டு
தலைதெறிக்க ஆடுவதும்

ஏன் ???
ஏன் ???
ஏன் ???
ஏன் ???
ஏன் ???

சுற்றிவரும் பூமியிது
சுழற்சி தன்னை நிறுத்திடாமல்

பெய்து நிற்கும் பருவமழை
பொய்த்து நின்று போகாமல்

மலராய் உதித்த மானுடனும்
மண்ணில் விழுந்து போய்விடவும்

மண்ணில் விழுந்த மனிதனவன்
மறுபடி பிறந்து வருவதுவும்

மனிதன் தானும் மதியற்று
மிருகம் போலே திரிவதுவும்

எவ்வாறு ???

எவ்வாறு ???

எவ்வாறு ???

எவ்வாறு ???

எவ்வாறு ???

சுற்றிச் சுழலும் பூமியிதை
சுற்ற வைத்து நிற்பவனும்

இன்பம் துன்பம் இரண்டையுமே
இங்கு மங்கும் அனுப்புபவனும்

உலகை நடத்திப் போவதுவும்
உயிரை நிகழ்த்திப் போவதுவும்

உலகம் நிலைக்க வைப்பவனும்
உயிரின் நிலைமை உரைப்பவனும்

உணர்வு தன்னைக் கொண்டங்கு
உயிரை ஆட்டி நிற்பவனும்

யார் ???
யார் ???
யார் ???
யார் ???
யார் ???

கல்லில் விளைந்த பூமியிதில்
கரைந்து மண்தான் வந்ததுவும்

சடப்பொரு ளாக அவ்விடத்தில்
சலத்தில் மீனிணம் தோன்றியதுவும்

குரங்கு தானிங் கினம்மாறி
குரங்கில் மனிதன் தோன்றியதுவும்

மண்ணின் மீதே பயிர்களது
மரபாய் வளர்ந்து வந்ததுவும்

மனிதன் தானும் மதியிழந்து
மாக்கள் போலே போனதுவும்

எப்போது ???

எப்போது ???

எப்போது ???

எப்போது ???

எப்போது ???

கடலை அமைக்க நிலத்தினையே
கட்டி எடுத்துப் போனதுவும்

வான மதனில் தாரகையை
வைத்திடப் பாவித்த ஏணியும்

உலகம் தன்னில் உதாரணமாய்
உதித்த மனித தெய்வமதும்

உடலை விடுத்த உயிரதுவே
உழன்று செல்லும் இடமதுவும்

உலகில் வந்து தோன்றுமுன்
உயிரை வைத்த இடமதுவும்

எங்கே ???

எங்கே ???

எங்கே ???

எங்கே ???

எங்கே ???

வானமதனிலே பூமியதே
வந்து சேர்ந்த கதையதுவும்

பூமியின் மகவாய்ச் சந்திரனும்
பூமியின் அருகே அசைவதுவும்

உலகில் வாழ நிலமதுவும்
உருண்டை வடிவில் இருப்பதுவும்

உற்ற நண்பன் தானுலகில்
உளவு பார்க்க வருவதுவும்

உண்மையன்பு தானங்கு
உருவமின்றிப் போவதுவும்

எதனால் ???

எதனால் ???

எதனால் ???

எதனால் ???

எதனால் ???

8. இலக்கிய நயத்திலும் அறிவு

அறிவியல் என்பது அண்மையில் வந்தது
அந்நாள் தன்னிலும் அறிவுக்கண் திறந்து
எம்மவர் படைத்திட்ட இலக்கியம் அதனிலும்
அறிவு இருந்தது அதனைக் கேளுங்கள்
என்றவள் சொல்லிடச் செவிமடுத்தான்

வேதத்தின் சாரமதை வாழ்ந்திடும் முறைமையதை
விதப்பாக வகுத்திருக்கும் இலக்கண மரபதை
பாரிலுள்ள மாந்தர் அனைவர்க்கும் சொல்லிவிட
பாவலர்கள் எழுதிட்டார் பார்போற்றும் இலக்கியமாம்

இராமபிரான் சரிதம்தந்த கவியரசர் கம்பருமே
இந்தமண்ணின் பண்புசொல்லும் வியாசரது பாரதமும்
இதிகாச நூலென்று இதயத்தில் இடம்பிடிக்க
இவைக்கென்றும் ஈடில்லை என்றெம்மோர் முரசறைய

அன்னையவள் அணிவதற்கு அணிகலன் தந்தாராம் -தமிழ்
அன்னையவள் அணிவதற்கு அணிகலன் தந்தாராம்
மணிமேகலை, வளையாபதி, சீவக சிந்தாமணியொடு
குண்டலகேசியும் கண்ணகியின் சிலம்புமதாம்

கதையதையாய்ச் சொல்லிநின்றார் கவிஞர் தானும்
கதையினுள்ளே வாழ்வதனின் வழியுரை த்தாரே
அறிவுரைகள் பற்பலவும் சொல்லி நின்ற
அவர்களது கதையினுள்ளே அறிவு காண்போம்

நஞ்சுகொண்ட உண்டியது நல்லுணவு ஆனதே

பாரதத்தின் இதிகாசம் மகா பாரதமது
பாரிலுள்ளோர் யார்க்குமே பயன் தந்திடுமே
பாருமிங்கே அறிவு தரும் இடமதெல்லாம்
பார்த்தங்கே அதிசயிப்பீர் பார்க்கும்போதே

பாண்டவர் தம்மிடம் பொறாமை கொண்டே
பாசாணத்தைப் போசனத்துடன் வைத்திட எண்ணி
துஷ்டனவன் துரியோதனன் செய்த சூழ்ச்சி
துயிர்த்ததுவே வீமனையே தூக்கியெறிந்து

நஞ்சு கொண்ட பொய்கையதில் எறிந்துவிட்டே
நலமாகச் செயற்பட்டார் துஷ்டர் தானும்
நாலுபுறமும் தேடியிங்கே களைத்திட்டாரே
நால்வரென பாண்டவர்தாம் வீமனைத் தேடி

நஞ்சுண்ட உடலதுதான் குளத்தில் விழவும்
நஞ்சுகொண்ட பாம்பு அதைக் கடித்து நின்றே
நஞ்சதனை எடுத்துவிட்டபோது தனிலே
நலமெல்லாம் பெற்றிடவே எழுந்தான் வீமன்

மடுவுக்குள்ளே நடந்ததுதான் என்னவெனவே
மயங்கிடவும் வேண்டாமே நானே சொல்வேன்
மறையுடனே மறை சேர்ந்தே நேரானதே
மனிதனவன் வாழ்வு இங்கு புலனானதே

வரம் கொண்ட ஜராசந்தன், வதம் கொண்டாரே

பாரதத்திலே முக்கியமொரு யாகமதைச் செய்திடவே
பாண்டவர் துணிகையிற் பார் வேந்தர் யாவருமே
தடுத்திடவும் விரும்பாது தாம் நின்றார் அவருடனே
தடுக்கவென வந்திட்டான் ஜராசந்தன் வேகமாக

மல்யுத்த வீரனவனை எதிர்க்கவென எழுந்தே
மன்னனின் தம்பியவன் முன்னாலே சென்றான்.
கீழவனைத் தள்ளியும் உருட்டிப் புரட்டியும்
கிழித்தெறிந்தான் இரண்டாக கிளர்ந்து எழவே

இறவாத வரம் பெற்ற ஜராசந்தனே
இறுத்திட்ட உடலதுதான் மறுபடி இணைய
உயிர் பெற்றுத் தானெழுந்து வந்ததுவே
உணர்வுள்ள பாண்டவரைத் திகைக்க வைத்ததே

கதைதான் முடிந்ததெனக் கருதிக் கொண்டே
களைப்புக் கொண்டவன் போக முயல்கையில்
கிழித்த உடலிரண்டும் மறுபடி சேரவே
கிளர்ந்தெழுந்து வந்திட்டான் போர் செய்யவே

என்ன செய்ய வேண்டும் என்று புரியாததனால்
எம்பெருமான் முகம் தனையே எதிர்நோக்கினான்.
முறுவல்தனைப் பூத்தபடி பார்த்த கண்ணன்
மரமொன்றில் ஏறிநின்றே இலையொன்றுடைத்து

சரிநடுவாய்ப் பிரித்து அதை கிழித்திட்டங்கே
பக்கங்கள் மாற்றியதைப் போட்டு விட்டார்
பெற்றிட்டான் வீமனுமே கருத்து அதனை
பிளந்தபின் போட்டானே பக்கம் மாறி

அரக்கனவன் பெற்றிட்ட வரமும் ஆங்கே
அவமாகிப் போய்விடவே ஜராசந்தன் தான்
வதையுண்டு வீழ்ந்திட்டான் மண்மீதிலே
வெற்றியதைக் கொண்டார் பாண்டவர் தானும்

காரியம் ஒன்றை ஆற்றும்போது கவனம் வேண்டுமே
கருத்தூன்றித் தான் நாமும் செய்ய வேண்டுமே
மிசுதடைகள் புலப்பட்டால் மெதுவாய் அங்கு
மிசுந்த சிரத்தையுடன் நடக்க வேண்டுமே

களம்புகுவதற்கு முன்னால் கவனத்துடனேயே
கண்ணெடுத்துப் பார்த்திடவும் களமதனையே
ஜீரணித்துச் செய்திட்டால் செயல்கள் அங்கே
ஜயத்தையே கொண்டுவரும் தவறாமலே

அட்சய பாத்திரமதன் சக்தியும் போனதோ !

அதர்மமது தலையெடுத்து தர்மத்தின் கைகள்
அன்னியரைத் தலையாள வைத்துவிட்டதோ
அரசராக இருந்தோரை ஆண்டியாகவே
ஆரண்யம் புகுவதற்கு அனுப்பி விட்டதாம்

தானமும் தர்மமுமே தலையாய கடமையதாய்
தானனைத்துக் கொண்டவர்தம் துன்பம் போக்கத்
தந்தாராம் ஆதவனார் அட்சய பாத்திரமதை
தானங்கள் தருமங்கள் செய்து நிற்கவே

வேண்டிய பொழுதிலே ஆக்கலாம் போசனம்
வேண்டுமோர்க்கெல்லாம் ஈந்திடலாம் வெகுவாக
மறந்து தனும் உண்டிடவும் வேண்டாதே பாஞ்சாலி
மறுநாட்தான் பலனளிக்கும் அவ்வாறாகின்

துர்வாசரை உபசரித்து அளித்திட்ட போதிலே
துஷ்டனிடம் கேட்டாராம் துர்வாசர் தானும்
வரமென்ன வேண்டுமோ நீ கேட்டிடு என்றே
வரமென்ற போது தன்னில் வஞ்சமொன்று வந்ததுவாம்

“என்னிடத்தில் அதிதியாக வந்துற்ற திருவுருவே
என் சகோதரனிடம் தான் செல்ல வேண்டுமன்றோ நீர்:
விருந்துண்டபின் திரௌபதி மதியத்தின் பின்
விருந்துண்ண வேண்டுமென்று சென்றங்கு நிற்பீரே”

முக்காலம் உணர்ந்திட்ட முனிவனும் தானங்கே
முன்வினைப் பயனுணர்ந்து விருப்பம் ஏற்று
சென்றடைந்தானே கானகம் தானதில்
செப்பினனே விருந்தளிக்கத் தயாராகுக வென

திக்குமுக்காடினர் பாண்டவர் அக்கணம்
திகைத்தபடி தானின்றாள் திரௌபதியே தான்
தினம் துதித்திட்ட கண்ணபிரான் நாமம் சொல்லித்
துயருற்றாள் தூர்வாசர் ரொளத்ரம் அஞ்சி

மானம் காத்தளித்த மணிவண்ணன் தானவன்
மாளாத் துயருறும் திரௌபதியின் தன்முன்னே
வந்து தோன்றியே “மெத்தப் பசியுடன்
வயிற்றுக்குச் சோறேதும் தந்திடுவாய்” என்றாள்.

துக்கம் மேம்படவே திரௌபதை தானவள்
“துன்பக் கடலில் நான் துயரும் போது தன்னில்
என்ன விளையாட்டோ இதுதான் கண்ணா
என் செயல் நீ செய்கிறாய்” என்றாள்

“போசனம் செய்தாயா நீயும் இன்று
போதிய சக்தியும் இழந்தாயா” என்றுரைத்தே
“பாத்திரமதைக் காட்டிடு” என்று தான் சொல்லவும்
பாங்காக நகர்த்திட்டாள் பாத்திரமதனை

அரையில் ஓட்டிய சோற்றுப் பருக்கையை
அள்ளி வாயிலே இட்டவன் மகிழ்ந்தான்
“அழைத்து வாரீர் அரும் தவமுனியை
அடிசில் தன்னைக் கொடுப்போம்” என்றான்.

ஆற்றங்கரையில் குளித்த முனியின்
ஆவலாய் உண்ட அமுதின் அழகை
உதரம் அதனைக் காட்டி நிற்க
உண்மை தன்னையே உணர்ந்து நின்றார்.

தீர்வு என்பது வெளியே இல்லை.
உண்டு என்பதே உள்ளத்தில் உள்ளதே
தீங்கென்றும் பிறர்க்கு நினைத்தால்
தீதாகும் என்றும் அவர்க்குத் தானே

இலக்குதனைப் பார்த்தங்கே அம்பு விடென்றார்

ஐவரென நூற்றுவரென மாணாக்கராம் அவர்க்கு
ஐயமது தீர்த்து தரும் குருதுரோணர் தனக்கு
அனைவரிலும் உயர்ந்தவர்யார் அம்பெய்வதில்
அறிந்திட முனைந்திட்டார் குரு அவர் தானே
அனைவரையும் அழைத்திட்டார் ஒரு நாள் தன்னில்
அவர்க்கு நன்றாய் உரைத்திட்டார் அந்நாளிலே
அங்கிருந்த கொப்பதிலே கொண்டிருந்த கிளியதை
அனைவரும் குறிபார்த்து அடிக்க என்றார்

ஒவ்வொருவராய் வந்தாரே மாணவர் எல்லாம்
ஒருவராலும் முடியாதே அடித்திட அதையே
இறுதியாக அழைத்திட்டார் அருச்சுனன் தன்னை
இலக்குதனைப் பார்த்தங்கே அம்பு விடென்றார்
நாணதனை இழுத்தங்கே மரத்தை நோக்கி
நன்றாவே பார்த்தானாம் பார்த்தன் அங்கே
ஏதேது தெரிகிறதோ என்று கேட்க
எதுவுமங்கே தெரியவில்லை என்று சொன்னான்.

நேராக நோக்கியங்கே இலக்குப் பார்த்தே
நேர்த்தியாக அம்பதனை விட்டுவிட்டான்.
தானாக அது சென்று அடித்து விடவே
தன்னிலக்குத் தானதுவும் உடைந்துவிழவே
இலக்குதனை நோக்குபவன் யாராயினுமே
இலக்கில் மட்டும் கண் இருக்க வேண்டுமே
**இங்கங்கு பார்த்திட்டால் இலக்கு எல்லாம்
இல்லாது இடம் மாறிப்போய்விட்டிருமே**

மாவீரன் அபிமன்யுவை மாட்டிவிட்ட சக்கரம்

மாவீரன் அருச்சுனனின் மகனவன் அன்றோ
மாயவனின் மருகனென்ற பேரவர்க்கு உண்டே
மாதவனின் சோதரியின் மணிவயிற்றுக் கனியே
மாவீரனென எழுந்தான் அபிமன்யு அவனே

வீரத்தில் அருச்சுனர்க்கு இணையான வீரன்
விவேகத்தில் வேண்டாமே வெறும் ஒப்பீடல்
வீரத்தின் விளைநிலமாம் குருவம்சம் தனிலே
விளைந்திட்ட மாவீரன் தீரமது குறைவோ

தாயின் கருவறையில் தானவன்தான் அபிமன்யு
தானிருக்கும் போதுதன்னில் தந்தையார் ஓர் நாள்
சக்கர வியுகமதைத் தகர்த்துநிற்கவென்றே
தகர்க்கும் முறைதன்னை எடுத்தியம்பியபோதே

தானதைக் கேட்டுடனே கிரகித்துக் கொண்டார்
கருவறையில் இருந்திட்ட கார்மேகன் மருகனவன்
மாமனவன் தான் பார்த்தான் மாயாவியவனுடைய
கதையை நிறுத்திடவே தான் வந்து அழைத்திட்டான்

காலம் பல கடந்து கடும்யுத்தம் மூண்டதுவே
கௌரவர்க்கும் பாண்டவர்க்கும் யுத்த களமதிலேயே
சக்கரவியுகமதை அமைத்திட்ட துரோணரவர்
சக்தி கொண்ட வீரரிங்கே உடைத்திடுக வென்றார்

சக்கரவியுகமதை வெகுவிரைவில் உடைத்தங்கே
சடுதியாய்ப் புகுந்திட்டான் தனஞ்செயனின் புத்திரனே
கண்டோர் வியப்புறவே கடும்யுத்தம் செய்தங்கே
கண்டதுண்டமாக வீழ்த்த வீரரெல்லாம் வீழ்ந்திட்டார்.

சக்கரமாய் மூடிய அவ்வியுகத்தின் தளபதிதான்
சடுதியாக மாற்றிவிட்டார் வேறொருவன் தனையங்கு
மறுபடியும் சக்கரமாய் மூடிவிட்ட விதியதனால்
மறுமுனையில் வெளிவரவே முடியாமற் போனதுவே

புரணமாய் மறுபடியும் போடப்பட்ட படையதன்றி
போரிட்டு வெளியில் வரத் தெரியவில்லை அவனுக்கு
கபடமாய் அவனையங்கு வளைத்திட்ட எதிரியவன்
சுற்றிவளைத்துச் சிறைப்பிடித்து வதம் செய்துவிட்டது

வியுகமதை உடைத்திட்டால் மறுபடியும் அதுதோன்ற
விடுவதில்லை என்றுணர்ந்த அபிமன்யு தானவனும்
சக்கர வியுகமதன் தன்மையை புரிந்திடாமல்
சத்துருவின் வலையதனில் தான்சென்று மாட்டினான்.

வழக்குரைக்கச் சென்றிட்ட அணங்கு ஆங்கே

இல்லறத்தில் நல்லறத்தைக் காத்திடத் தவறிய
இல்லான் தான் செல்வங்கள் இழந்து நிற்கவே
இதைவிறுக்குக் கொண்டுவாரும் பணத்தை என்றே
இல்லாளே ஈந்திட்டான் சிலம்பு ஒன்றை

சிலம்போடு சென்றிட்ட மணாளன் தானும்
சிலம்புக்கு விலைபேசிக் கொண்டு செல்ல
நோக்கிட்டான் அரண்மனையின் பொற்கொல்லனுமே
நினைத்திட்டான் அவனைத்தான் மாட்டிவிடவே

ஓடோடித் தான் சென்றான் அரண்மனை தன்னுள்
ஓ.. மன்னவா உங்களது கோப்பெருந்தேவியின்
சிலம்பு தனைத் திருடிய அக்கள்வன் தானும்
சிலம்புடனே மாட்டிவிட்டான் இன்று என்றான்.

சினம் கொண்ட பாண்டியனும் தீவிர ஆராயாது
சிரச் சேதம் செய்கவெனக் கூறிவிட்டான்.
விபரமதை அறிந்த அக் கண்ணகிதானே
விரைந்திடவே ஓடிவந்தாள் வாயு போல

வழக்கிருக்கு எனக்கென்றாள் மன்னவன் முன்னால்
வகைதெரியாமல் நீர் பிழைத்திட்டிரென்றாள்
சளக்கில்லாமலே நீ முடிக்க வேண்டும் என்றால்
சாட்சிதனைக் கொண்டு வா என்றே சொன்னான்.

கரந்தனிலே வைத்திட்ட மற்றோர் சிலம்பை
விரைந்துடனே எறிந்திட்டாள் வீறாப்புடனே
வழக்கதனை வெல்லவென வேண்டும் என்னில்
வந்திடவே வேண்டும் என்றும் சாட்சி கொண்டு

9 நடந்து சென்ற அவலங்கள்

பண்டைக்காலத்து இலக்கியத்தில்
பார்த்திட்ட அந்த மகிழ்ச்சியது
கணப்பொழுதில் மாறியதால்
மனக்குழப்பம் அடைந்திட்டான்

“நிலவு தன்னில் மாற்றமது
நானறிந்திட வேண்டுவதே”

மெல்லப் பெண்ணும் தொடங்கினாள்
“பிரதான பாதையிலே சென்றிடவே
பிச்சைக்காரர் தொந்தரவே
வந்தார் வாழும் பூமியதில்
விரைந்து இரந்திட வேறுண்டோ”

மெல்ல எழுந்த பெருமூச்சில்
சொல்ல வொண்ணாத் துயரமது
வெகுவாய்ச் சிதறித் தோன்றியதால்
வெகுண்டு நானும் சுதாகரித்தேன்

நல்ல வேளை இவற்றையெல்லாம்
நங்கை இப்பெண் பார்க்கவில்லை
மெதுவாய் எடுத்து அவற்றைத்தான்
மேசையின் கீழ் போட்டு வைத்தேன்

10 ஒரு இளைஞனின் குரல்....

உலகை இயக்கும் சூரியன் புதல்வனே..
உன்னை நீயுமே அறிந்திடவில்லையா !

கர்ணத்தில் குண்டலத்தோடு நீ வந்ததால்
கர்ணன் என்றுமே பெயர்தனைக் கொண்டாய்
கடுக்கன் போட்ட எம் சோணையின் பாரத்தில்
காதுக்குள் செலுத்தவும் கழியொலி வேண்டுமப்பா !

ஆற்றிலே நீயும் அலைந்து வந்ததால்
அறியாமை யுன்னிற் சூழவைத் தாயே
சேற்றில் மலர்ந்த செந்தாமரையே
போரிற் பட்டதால் போக்கிடம் மறந்தாயோ !

நாடும் இடம்தர
நல்லவர் இல்லையேல்
சேராத இடமதிற்
சேர்ந்து நின்றாயே
நல்லக நூல்களாய்
நற்பனுவல் இருந்திடவே
“முகப்புத்தகம்” அதனிலே
முண்டியடித்துத் தேடுகின்றோம்

தர்மம் என்றும் அழியாதென்று
தன்மை காட்டி நிற்கவும் -ஓர்
தன்னறிவிழந்த நண்பனே....
அதர்மம் தன்னைச் சேர்ந்திட்டே
அப்பாற் சென்று பார்த்தனையோ !

பகைமை உன்னை மறைத்ததால்
நீ உன் -உடன்
பிறந்தவனுக்கு எதிரியானாய்
பரந்தாமனே வந்து சொல்லிடவும்
பாதகச் செயலதை நிறுத்தவில்லை
பலன் ??????

செய்ந்நன்றி காத்தாய் நீ
செஞ்சோற்றுக் கடன் கழித்தாய்
உன் மறைவின் பின்
உன்னரும் நண்பன்
அரவக் கொடியோனும்
ஆவிதுறந்தான்

அழிந்திடவில்லை தர்மம் -அங்கு
ஆண்டு பதினெட்டு ஆண்டது
உலகை இயக்கும் சூரியன் புதல்வனே..
உன்னை நீயுமே அறிந்திடாது அழிந்தனை !

பிறப்புக்கு முன்பும் இறப்பினின் பின்பும்
நடப்பது எதுவென உணராதான் நானே
உன் கதை படித்தே ஆறுதலடைந்தேன்
உன்னைப் போல் துன்பத்தை நானும்
உணர்ந்திட்டேன்

வழிகாட்ட வேண்டிய என் வழிவந்தோர்
இன்றில்லை...
வழியது எதுவெனவே விழிக்குத்தான்
தோன்றவில்லை.....

உலகை இயக்கும் சூரியன் புதல்வனே..
உன்னில் என்னையே பார்த்திட விழைகிறேன்!

11 இருபதாம் நூற்றாண்டில் அகலிகை

இன்முகத்துடனே இனிதாயழைத்து
இருந்திடுவாள் கணவன் வரும்போது
இவர்கள் மரபில் வந்தவள்தான்
எதுவும் அறியாப் பெண்ணவளே

இவரெனத் தெரியாது சென்றதனால்
இருக்கட்டும் கல்லாக என்று விட்டார்
அவளுக்குச் சார்பாய் வாதிடவே
அயோத்தியில் இருந்துதான் வரவேண்டும்

இருபதாம் நூற்றாண்டிற் தானங்கே
இதயமுள்ள வழக்கறிஞர் தோன்றிட்டார்
இவளைப்போலவே இங்கொருத்தி
இல்லாளை நினைத்தே வாழ்விழந்தாள்

கல்லாகக் கடவது என்றுரைத்த
கௌதமர் சொல்லங்கு செல்லவில்லை
வில்லை வளைக்கவும் வந்தங்கு
விவாதிக்க ராமன் தேவையில்லை

ஆணவனென நினைத்தங்கே அழிந்ததனால்
அதுவொன்றும் குறைவல்ல, கற்பினுக்கே
இந்திரனுக்கு உரித்தாகும் தண்டனையும்
ஆண்டு ஒரு எட்டு முதல் பன்னிரண்டு

அஞ்சிடவே வேண்டாம் -நீ அகலிகையே
ஆண்டு தொண்ணூற்றைந்தில் ஆனது சட்டம்
கணவனை அறியாது நீ மலங்கிட்டால்
காவலுக்குக் கூடவரும் சட்டமதே

12 இனிப்பை விடவும் ... இனித்தது ...

“நாளை முதல் குடிக்க வேண்டாம்”
நல்லறிவுரை சொல்லி நின்றார்
“இன்றே புகைத்தலை விட்டு விடு”
இன்னுமொரு அறிவுரை யெனக்கு

புரட்சி மேடையதில் நின்றதுபோல்
புரிந்தே சொல்வது தெரிந்ததுதான்
தவறு செய்பவன் தானென்றும்
தவறைச் சுட்டியதும் தலை குனிவான்

அருகில் இருப்பவர்கள் பெண்கள் அல்லோ
அவர்க்கு என்னதான் சொல்லிடுவார்
என்று நானும் எண்ணுகையில்
எதிரே வாய்தான் திறந்திட்டார்

“நெல்லரிசிச் சோறும் தானியமும்
நினைக்கும் பொழுதெல்லாம்
எடுக்கவேண்டாம்”

அப்பப்பா என்ன இது...!
கள்ளும் புகையும் பாவமென்றால்
உண்ணும் சோற்றிலும் பாவமதோ
மதியை மயக்குவதா? விதியைப் பழிப்பதுவா?
எதற்காகச் சொல்கிறார் வேண்டாமென்று..?

“அளவோடு எடுத்திடுங்கள் ஆகாரம்.
அடிக்கடி எடுக்கவும் அருமையாக”
அப்போது தான் யோசித்தேன் நான்.
தொப்பையதைப் பார்த்துத் தான் சொல்லுகிறார்.

இனிப்பின் சுவையது நுனி நாக்கில்
வாழ்வின் சுவையது விளிம்பினிலே
இனிப்பை விடவே இனித்திடும்..... என்றார்
இன்னொரு விடுகதைதான் சொல்வாரோ!

இனிப்பை விட்டால் வாழ்வு இனித்திடும் என்றார்
இன்னும் சில காலம் வாழலாம் என்றார்.
இன்சலின் வரைக்கும் போகாதே....

என்றார் என் குடும்ப வைத்தியர்..
இனிப்பை விட்டுவிட்டேன்..
இனித்தது என் வாழ்வு....

13 அங்கே பார்த்துச் சொல்லும்

அறிஞர் நிறைந்த அவைதனில்
அருமையாய்ப் பேச விருப்புண்டு
அரிய பலவும் சொல்லவென்று
அழகிய ஆண்மகன் ஏறிட்டேன்

“அரிதாம் அரிதாம் மானுடர் நாம்
அரிய நீதி தனைச் செய்வோம்.
அனைத்தும் உள்ள பூமிதன்னில்
அரிய பலவும் செய்து நிற்போம்.”

சொல்லும் விதியை ரசித்தங்கு
சேர்த்துத் தருவார் கைதட்டு
என்று எண்ணும் போதினிலே
எதிரே திரும்பி பார்க்க நான்

சாவ காசமாய் எழுந்தங்கே
சபையின் தலைவர் வந்து நின்று
காதில் மட்டும் கேட்டியவே
கடுமையாகச் சொன்னாரே

“அறிவுரை என்றும் குழந்தைகட்கே
அது இங்கெமக்கு வேண்டாமே
அழகாய் தமிழால் புதுவிடயம்
அதனைச் சொல்லி நில்லு”மென்றார்.

ஆமாம் என்று தலையாட்டி
அவையினர் தன்னை விழித்தங்கே
நானே நேசிக்கும் நம் சமூக
நரக வலியைச் சொல்லவென்று

கணத்தில் எழுந்த சிந்தனையில்
திணறிப்பார்த்தேன் தலைவரையே
“மதுவும் புகையும் விடுகவென
மாணவர்க்குச் சொல்ல முடியாதே

முன்னால் இருப்பவர் தனை விழித்தே
முறையாய்ச் சொல்லுதல் நலமன்றோ
சமுதாயம் என்பது என்றென்றும்
சமூகத்தில் வாழும் நாமன்றோ!”

சொல்லக் கேட்டதும் தலைவரங்கு
செயலது மறந்திட்டார்.... ஒரு கணம் தான்
எமக்கு நமக்கு என்றிடாமல்
எங்கோ இருப்பவர் தனைப் பார்த்து
அங்கே பார்த்துச் சொல்லிவிடும்...
அங்கே.. அங்கே.. பார்க்கவென
எங்கு பார்க்கச் சொல்கின்றார்
என்னரும் குரலால் உரையாற்றி
இறங்கி மேடையை விட்டங்கு

தலைவர் தன்னை அழைத்துச் சென்று
தனியாய் நானும் கேட்டிட்டேன்
“அங்கே.... அங்கே பார்க்கச் சொன்னால்
எங்கே பார்த்திட வேண்டு”மென்று

“அவசர உலகம் ஐயா இது
அவசரமாக ஓடும்போது
முன்னால் ஓடும் யாரையுமே
முன்னின்றெடுத்து உரைத்திடலாம்”

அப்படியானால் எமைப் பற்றி
எப்படித்தான் பார்ப்பதுவோ
ஆறுதலாகவே அவர் சொன்னார்.
“பின்னால் வருபவர் பார்த்துக் கொள்வார்”

14 ஆணோடு ஆணாக ..

அழகாயோர் ஆண்மகன்
தலைமகனாய் வேண்டுமென்றே
அன்னையவள் நேர்ந்திட்டே
அல்லும் பகலும் அழைத்திட்டாள்

கிருஷ்ண ஜெயந்தி அதனினிலே
கண்ணன் காலடித் தடமிட்டாள்
இனிப்புப் பட்சணம் தனைச் செய்து
இன்பமாகவே இருந்திட்டாள்

அந்தோ! வந்து பிறந்ததுவோ
அழகாக பெண் மகவு
அன்புடன் அதை அணைத்திட்டே
அன்னவன் பெயர் வைத்திட்டாள்

ஆணாக என்றெண்ணி
ஆர்வமுடன் வளர்த்தங்கே
விளையாட்டு, கராத்தே
விதவிதமாய்ப் பயிற்சிகள்
ஆண்மகனைப் போலவே
அழகாகப் பயிற்றுவித்தாள்

ஆணுக்கு அழகதுவாம் தொழில்நுட்பக் கல்வி
அனைத்திலும் தெளிந்து தேறவைத்தாள்
ஆணைப் போலவே ஆண்டு நின்றாள்
ஆட்சியாளர் போல் வந்து நின்றாள்

பெற்றிட்ட பெண்ணுக்குக் கல்யாணம்
பேசித்தான் முடிக்கவென அன்னையவள்
உற்றார் உறவினரைக் கலந்திட்டாள்
உரிமையோடுமே கேட்டு நின்றாள்

“ஆணைப்போல்” வே இருப்பதனால்
உங்கள்

அன்பு மகள் வேண்டாமெமக்கு
அழகு ஆண்மகனாய் நானிருக்க
ஆணைப் போல் பெண்ணெனக்கு வேண்டாமே

அதிர்ந்துவிட்டாள் அன்னையவள்
அதுவரை அவளோ கலங்கவில்லை
“ஆணைப் போல்” அறிவுடனே
அமைந்த மகளைப் போற்றியவள்

ஆனால் திருமணம் எனும்போது
பெண்ணாய் வேண்டும் என்கிறார்கள்
பெண்ணாய்ப் பிறந்து வளர்ந்திட்ட
பேதை வேண்டும் என்கிறார்கள்

15 உயிர்களின் சந்தையிது ..

பாரிய சந்தையிது...

கோழிக்கறி இங்குண்டு.... ஆட்டுக்கறி இங்குண்டு....
கூவும் குரல் கேட்டுக் கூடுவோர் பலருண்டு.
தேடிப் பார்த்தபோது திடுக்கெனக் காட்டியது..
“மனித உயிர்களின் சந்தையிது” பெயர்ப்பலகை

ஓடினேன் அவ்விடம்.. குவிந்தோரை விலக்கினேன்..
பொருட்களைக் காணவில்லை..
பேரம்பேசுவோர் இருந்தனர்..
வெள்ளைக் கோட்டுப் போட்டவர்கள்..
கறுப்புக் கோட்டுப் போட்டவர்கள்
வெள்ளை வேட்டியணிந்தவர்கள்..

பெறுமதி ஒன்றைப் போட்டு வைத்திட்டால்
பெற்றுச் சென்றிடப் பலர் வருவர்
“பேரத்தைப் பேசி விலை தீர்மானிக்கப்படும்
பெரும் அறிஞர்கள் உள்ளனர் இத்துறை தனிலே....”

வெள்ளைக் கோட்டுப் போட்டவரிடம் வந்தேன்.
மனித உயிரின் விலை என்ன?
தெரியாதது போற் கேட்டான்.
ஒரு வயது பூர்த்தியின் முன் சளி ஊசி ஐயாயிரம்
ஒரு வயது கடந்து விட்டால், அவ்வுசி மூவாயிரம்
ஒரு வயது பூர்த்தியின் முன் டயறியா ஊசி இரண்டாயிரம்
ஒரு வயது கடந்து விட்டால் அவ்வுசி ஓராயிரம்

கேட்டவுடன் சிரித்திட்டேன்
சொல்லவந்த சேதி கேட்டு
விலையென்று சொல்லியது எதுவென்று விளங்கியது
விதிர்த்து நானும் நிற்கையிலே
விலத்திக் கொண்டு ஒருவர் வந்தார்

சிறுநீரகம் ஒன்று தான்
வேலை செய்கிறதிப்போது
சில மாதம் தானெனக்கு
ஆயுளென்று சொல்லிவிட்டார்
மகன் படிக்க வேண்டுமெனக்கு
மகள் கட்ட வேண்டும்
ஒரு பத்து ஆண்டு வாழ உபாயம் ஏதும் இருக்கிறதா

இலட்சம் பத்து கையில் வைத்தால்
ஐந்து ஆண்டு வாழ்க்கை வரும்
கோடி அரை கையில் வைத்தால்
பத்தாண்டு ஆயுள் வரும்.

சொல்லக் கேட்ட அப்பெரியோர்
துடிதுடித்து நின்றிட்டார்
கோடியொன்று இருந்திட்டால்
கோட்டை யேறும் என் குடும்பம்.
கோடி சும்பிடு ஐயா உமக்கு..
உந்தவுயிர் எனக்கு வேண்டாம்.
என்னைய விட்டுடுங்கோ
எங்கோயோ ஓடுகின்றேன்

என்று சொல்லி ஓடும் அவர்
என் கருத்தை நிறைத்திடவே
எனக்கு ஏது புது வம்பு
என்று நானும் நழுவிடவே..
எனக்குப் பின்னால் கேட்கும்
அந்தப் பேரமது காதில் விழ
எதையும் கேட்க மாட்டாதவனாய்
என் தெய்வம் தானுறங்க

என் உயிரின் விலை என்ன
என்பதை நான் புரிந்து கொண்டேன்

16 முகத்தை மூடியவாறு சாட்சிகள்

விசித்திரமான மன்று அது

கண்கள் கட்டப்பட்டு நீதிதேவதை
வாய் கட்டப்பட்ட நீதிபதி
பார்வையாளர்களாகவே சட்டத்தரணிகள்
கறுப்புக் கோட்டுடன் தரகர்கள்
சமுதாயப் பெரியோர் நிருபர்களாக
முகத்தை மூடியவாறு சாட்சிகள்

குற்றவாளிக் கூண்டிலங்கு
கல்யாணத்துக்குத் தயாராக பெண்
கன்னிகை அன்று மௌனவிரதம்

மன்று ஆரம்பமானது
“பெண் பிறந்த நேரம் என்ன?”
பொலிஸ் உடையில் சாத்திரியார் கேட்டார்
“பெற்றோர் திருமணம் செய்தவர்களா?”
“.....” சாட்சி 1
“பெண்ணின் பிறந்த சாதி அதாவது
தகப்பன் சாதி என்ன?”
“.....” சாட்சி 2
“பெண்ணின் தாயின் சாதி என்ன”
“.....” சாட்சி 3
முகத்தை மறைத்த சாட்சிகளின்
அகத்தின் அழகு தெரிய வந்தது

கணைகள் அங்கு கேள்விகளாக
குற்றவாளி தனைப் பார்த்து
கூண்டு அங்கு சொல்லியது

“தண்டப் பணமாகக் கண்ணீர் சிந்தாமல்
எந்தப் பெண்ணுமே இறங்கிவிட முடியாது”

17 இல்லறத்தில் புரிந்துணர்வு

எங்கோ ஒளித்து வைத்துவிட்டு
பேந்த நின்றான் கவிஞனவன்
என்ன கேட்கப் போறாளோ
எனவே பற்பல கேள்விகள் தான்

“கோயிலில் திருமணம் முடித்துவிட்டு
கோட்டில் வந்து நிற்கின்றார்
அக்கினி சாட்சியாய் சேர்ந்தனை
மனசாட்சி யில்லாமல் உடைக்கின்றார்

என்ன பிரச்சினை தானிவர்க்கு
என்று நானும் எண்ணுகிறேன்”

எண்ணத் துடிக்குது ஏக்கம் பிறக்குது
சொல்லத் துணிகையிற் சொல்லும் தணியுது
மெல்ல நினைக்கையில் மேனி நடுங்குது
சொல்லியாக வேண்டும் சொற்கவி நானே

“என்னவென்று சொல்லவதை எண்ணிய எண்ணியாங்கு
எண்ணம் போன போக்கிலே அவரும் போய்விட்டார்
பார்த்தோம் மணப்போம் பிரிவோம் நாளை
பின்பற்றுவோம் ஐரோப்பிய கலாச்சாரம் என்றார்”

“கலாச்சாரமே ஐரோப்பியரமா, ஐயகோ
கண்ணுங்கண்ணுமாய் எங்களது
கலாச் சாரமதை அவர் அறியாரோ
காத்தொழுகி நல்லறத்தைச் செய்யாரோ”

“யுத்தம் நடந்த காலமதில் உற்ற உயிரைக் கொண்டிடவே
யுத்தியாகவே சென்றாராம் யூரோப்பியன் நாட்டுக்கு
காசாய் அனுப்பும் என்றிவரை பலரும் சொல்லக் கேட்டதுமே
கலாசாரத்தைச் சேர்த்தல்லோ அனுப்பி இங்குவிட்டார்கள்

ஏரைப் பிடித்தவர் கியரைப் பிடிக்கவும்
எழுத்தாணி பிடித்தகை மடிக்கணனி எடுக்கவும்
பண்பாட்டைக் காத்தவன் பண்பட்டுப் போனதால்
புண்பட்டு நாம் நின்றோம் புத்துணர்வின்றி”

உறவுகள் மேம்பட வேண்டும் என்றும்
வாழ்வினில் வென்றங்கே வாழ்கவென்றும்
வேறு வேறாய்க் கவி செய்தேன்
விரைவாய் வந்து பாருங்கள்
என்று சொன்ன கவிஞன்தான்
எழுதியதை எடுத்து வைத்தான்

18 உறவுகள் மேம்படலாம்

உலகிற் தோன்றிய போதே - எம்
உடனே தோன்றிய உறவுகளே
ஒன்றாய்க் கூடிச் சேர்த்தெம்மை
ஒன்று படுத்திடும் உணர்விதுவே

பெற்றோர், உற்றார், சுற்றமென்றும்
அண்ணன், தங்கை, ஆசானென்றும்
பின்னிப்பிணைந்து வாழ்வினிலே
பிடிப்பைத் தந்திடும் உறவுகளே

உணர்வு தன்னை ஓங்கவைத்து
உயிரோட்டம் ஆக்கிடும் வாழ்வினையே
உணவும் உணர்வும் ஒன்றாய் வந்தே
உற்ற பண்பைத் தந்திடுமிங்கே

கடவுளதும் மனிதனதும் கருத்தொருமித்த விதி

கடவுளும் மனிதனும் ஒரு நாளில்
கருத்தொரு மித்தே விதி செய்தார்.
வேண்டும் வாழ்விலே பிணைப்பு அது
வேறுவேறு றாக்கிடும் பிறப்பு அன்றி

பின்னிப் பிணைந்திட வேண்டும் என்றார்- மக்கள்
பின்னிப் பிணைந்திட வேண்டும் என்றார் - தான்
அலைத்தே அளந்திட வேண்டும் என்றார்- அவற்றால்
அலைத்தே அளந்திட வேண்டும் என்றார்.

பாசம் என்பதே கயிறுதானோ
பரமன் தான் முயலும் அங்குசமோ
பாவத்தைக் கொண்டுவரை அலைக்கலாமோ
பாசத்தில் மூழ்கடித்துக் கலைக்கலாமோ

பெற்றேன் பேறாய்ப் பாசம் என்றான் -மனிதன்
பெற்றேன் பேறாய்ப் பாசம் என்றான் - தான்
கற்பேன் அதனாற் பாடம் என்றான்
கற்பேன் அதனாற் பாடம் என்றான்

சம்மதம் கொண்டார் களிப்புடனே
சவாலென ஏற்றார் துணிவுடனே
சவாலுமா சமாளிப்போம். என்று சொல்லி
சலனமின்றி இறங்கிவந்தார் பூமியதில்

உறவுகளும் அறிவியலும்

மனிதனின் பிணைப்பு உறவுகளே
இயற்கையின் பிணைப்பு அறிவியலே
பிணைப்பின்றி ஏது வாழ்க்கையிங்கே
பிரியமதான ஓர் பிணைப்பு இங்கே

அறிவியல் என்பதே கணிதம் தான்
அனைத்துமே கணித மாதிரிதான்
வாழ்விலே எப்போதும் சமநிலையாம்
விளங்காத தென்றும் முடிவிலியாம்

அன்னை யவள் ஒரு வட்டம் அன்றோ
ஒன்றில் இருந்து எப்பொழுதும்
ஒரே தூரத்தில் புள்ளி நகரும்
ஒரு புள்ளியின் ஒழுக்கு வட்டமன்றோ

உறவுகள் தன்னில் இல்லை ஓரவஞ்சனை
உண்டோ இல்லையோ ஒரே நிலையே.
அன்னை என்பவள் ஒரு வட்டம்
அன்னவளின் வாழ்க்கை ஒரு மாறிலி

தந்தையவர் வட்டமல்ல, சதுரம்
தக்க செங்கோணத்தில் சம தூரத்தில்
நேர் கோடானால் மட்டும் பொருந்தும்
நேர்கோடுகளின் சங்கமம் தான்

தன் சொல் கேட்டும் ஒப்புரவு ஒழுகியும்
நானிலம் போற்றும் நன்நிலை பெறினும்
அப்பா சேர்ப்பார் சதுரம் போல
அணைத்துப் பார்ப்பார் அறிவினாலே

துணை என்பதோ சமாந்தரக் கோடு
வலிமையும் திறமையும் சரிக்குச் சமம்
ஒன்று வளர்ந்தால் மற்றையதும் வளரும்
ஒருபோதுமே இணைந்துவிடாது.

ஆக்கிக் கொள்ளும் அதன் பாலங்களை
அணைத்துக் கொள்ளும் சுற்றம் தன்னையே
உறவுக்குப் பாலமாம் அவர்க்குப் பிள்ளைகள்.
துணை என்பதோ சமாந்தரக் கோடு

உலக வாழ்க்கை ஒரு சமன்பாடு
பிறப்பு + வளர்ப்பு = வாழ்க்கை
சமனுக்கு இருபுறமும் ஒரே செயற்பாடு
சமன்பாடதுவோ மாறுவதில்லை.

பிறப்பு என்பது மாறாதது: மாறிலி.
வாழ்க்கையிலே சுவை சேர்ப்போம்
வளரும்போது உறவுகள் சேர்ப்போம்
சமன்பாடு வளர்கிறது, உறவுகள் மேம்பட

அறிவினால் உறவு செய்வோம்

தவறதும் சரியதும் தானறிந்திடவும்
தவறியே உறவது தப்புச் செய்திடவும்
எடுத்துக்கொள்வோம் எடுகோளினையே
எடுகோளிலது சந்தர்ப்ப வசமதென்றே

பருவத்தினாற் காலம் விரோதமானால்
பார்த்திருப்போம் அடுத்த பருவத்தினை
புவிச் சுழற்சியும் புவிச்சுற்றுகையும்
புதியதொன் றில்லையே நமக்கு என்றும்

வாழ்க்கையில் சீரற்ற வழுவமுத்த உறவுகளை
வகைகண்டு பிரித்திடுவோம் கானல் நீராய்
நேரான ஒளியது முறிவதால் தெறிப்பால்
நேர்ந்திட்ட தோற்றமதே அதுவாயன்றோ

கண்டு பார்த்த மனிதரென்றும் முழுமையல்ல
கணிதத்தில் இருக்கின்ற பின்னங்கள் போல
முழுமையென மார்தட்டிநிற்க வேண்டாம்
முடிந்ததென தேடியிங்கு அலையவேண்டாம்

சிறு துரும்பென எவரையுமே வீசிவிடோம்
சிறுதுரும்பதுவும் பல்குத்த உதவுமன்றோ
போவென யாரையுமே விரட்டிவிடோம்
பூச்சியத்தின் பெறுமதி தெரியும் எமக்கு

உன்னைவிட மேலுள்ளோர் உடன்வரவோ
உயர்ந்தோரும் தாழ்ந்தோரும் உறவு கொள்ளவோ!
அலகுதனில் மாற்றமதைச் செய்திடுவோமா?
அவர்களையும் சேர்த்து வந்து கலந்திடுவோமா

கற்றோர்தம் அவைதனிலே கற்று நிற்போம்
கற்றவர்களின் தொடையது நாம் என்போம்
கற்றோனும் கல்லாதோனும் பார்க்கும் வண்ணம்
கற்றதன்கண் ஒழுகிநின்றே காட்சியமைப்போம்

தீமையுடன் நன்மையை மாறி மாறியுமே
நிகழ்ந்திடும் தகவாகவே ஏற்றுக் கொள்வோம்
இன்பமும் துன்பமும் மாறி மாறியே
இயற்கையின் வட்டம் போல் வந்திடுமே

மாற்றம் என்பது மாறாதது
முன்னேற்றம் என்பது தவறாதது.
மாற்றம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வோம்
மாறுதலையே வரவேற்போம்

வலது புறத்திற்கு வருவோம் -சமன்பாட்டின்
வலது புறத்திற்கு வருவோம்

உறவுகள் மேம்பட வாழ்க்கை வளமானது -ஆதலில்
உலகம் முற்றும் உறவு செய்வோம்
உறவுகள் மேம்பட அறிவு செய்வோம்

19 வாழ்வினிலே வென்றிடலாம்

பிறப்பு + வளர்ப்பு = வாழ்க்கை
பிறத்தலும் வளருதலும் வாழ்க்கை

மக்கள் - அறிவு = மாக்கள்
மக்களின் அறிவு நீங்கின் மாக்கள்

பிறப்பு x பண்புகள் = சான்றோர்
பண்புகள் பெருகியவர் சான்றோர்

பிறப்பு / அன்பு = கீழோன்
அன்பைப் பிரித்துக் கொண்டவன் கீழோன்

வாழ்க்கையில் வெல்லவே வந்தவர் போற்றவே
வாழ்ந்த காலமதில் வானவரும் போற்றிடவே
வாழ்க்கையின் தான் பலர்க்கும் வழிகாட்டியாகவே
வாழ்வினில் வெல்லவே அறிவது செய்வோம்

வாக்குவாதமதிற் தோன்றும் முரண்பாடு
வகையாக வந்திடும் விரிவான பிரச்சினைகள்
முரண்பாடுகள் தன்னைத் தீர்த்து நிற்போம்
முரண்பாடுகள் தாம் உலகதன் ஆக்கமே

வரவுடன் செலவதும் வந்தவன் போவதும்
வருமானம் வருமுன்னே செலவது வருவதும்
இரவுடன் பகலும் உறவினுள் பகைமையும்
இறைவன் வகுத்த நியதிகள் தாமாமே

குழப்பமது எம்மிடம் குவிந்துவரும் பொழுதிலே
குழப்பத்தின் வேரறிந்து களைந்திடுவோம்
எதற்குமே தீர்வதது எள்ளளவினதே
எதற்குமே மூலமது ஓர் சிறு அணுவே

20 அறிவான காதல்

கவிதை வாசித்துக் கொண்டிருந்த அவள்
கருத்து எங்கோ போய்விடவே
கழுத்தைத் திருப்பி அங்குமிங்கும்
கவிஞனவன்தான் திரும்பிட்டான்

காற்றில் மிதந்து வந்திட்ட
கானம் அதனில் கலந்திட்டே
காதலானான கற்பனையில்
கவிஞன் குதித்து ஓடிட்டான்

ஆண்: என்னுடனே நீயிருந்தால் எண்ணமேல்லாம் மயங்குவதேன்
பெண்: உன்னுடனே நானிருந்தால் உள்ளத்தின்பம் பெறுவதுமேன்

ஆண்: தவறது நான் செய்திடினும் தப்பில்லாது கருதுவதேன்
பெண்: தவறதுதான் தங்களது சந்தர்ப்பம் என்பதுவே
(என்னுடனே

ஆண்: அழகழகாய் ஆண்களிங்கே ஆயிரமாய் இருக்கையிலே
அணைந்து எனை மகிழ்ந்திடவே அருமையெனக்
கொண்டதுமேன்

படிப்பினிலே எனை விஞ்சப் பலபேர்தான் இருந்திடினும்
பக்குவமாய் எனைத்தானே பாசத்துடன் போற்றுவதேன்

சீர்நிறைந்த செல்வந்தர் சிறந்து இங்கே இருந்திடவும்
சிறப்பு மணாளனென என்னையுமே செப்பியதேன்

குணத்தினிலே கோமகனாகி கொண்டவர்கள்
இருக்கையிலே
குலவிளக்காய் வருகவென குணமெடுத்து அழைப்பதுமேன்

பெண்: எதிர்மறையாய் இயல்பு அது எம்மிடையே இருந்திட்டால்
எதிர்ப்பொன்றும் சொல்லிடாமல் எமது வழி போய்விடுமே

எதிரதனுள் நேர்சேர்ந்து நடுநிலையாம் அணுவதுவும்
சமநிலையாம் சடப்பொருளாய் சகித்தங்கே இருந்திடுமே

ஆண்: எதிரெதிராய் நாமிருந்தால் சமநிலைதான் வரும்தென்று
சடப்பொருளின் இயல்பதனைச் சார்ந்திடுதல் வலிமையதோ

மனமென்னும் கருவிகொண்ட மானிடராப் பிறந்திட்ட
மனிதனிடம் இவ்வுண்மை வலிமைபெற்று வந்திடுமோ

பெண்: மனிதனுக்கும் சடப்பொருட்கும் சமநிலை என்பதுவே
சமந்தியென இறைவன் சமப்படுத்தித் தந்ததுவே

கலங்களிலும் உயிரதனும் சமநிலைதான் உள்ளதுவே
அந்நிலைதான் தளருவதால் நோயெனவும் வருவதுவே

ஆண்: களவியலில் தொடங்கியிங்கு களம்புகும்எம்
வாழ்க்கையிதை
கருத்தினிலே நிறைத்து என்றும் கொண்டிழுத்தல்
தானெளிதோ

நாமிருவர் தர்ன்சேர்ந்து நடந்திடுமிப் பாதையதில்
நாட்டமுடன் உடன்வரவே நீயுமிங்கு இசைந்திடவே

இருவருமே ஒருவரென இசைந்து வாழ்வு தொடங்கிடவே
இருமனதும் ஒரு மனதாய் இசைவியக்கம் பெற்றிருமோ

பெண்: சமனும் எதிரானதும் மறுதாக்கம் உண்டெனவே
சமகால விஞ்ஞானி சொல்லியதை நினைத்திருவோம்

துன்பமுற்றபோது தன்னில் துயருடனே செவிமடுப்போம்
இன்பமுறும் வேளையதில் இசைந்து இங்கே ஆடிருவோம்

இருமனமும் ஒருமனதாய் இசைவியக்கம் பெற்றிடவே
இணைந்திந்தப் பிறவியதை இன்பமாகக் களித்திருவோம்

பாட்டைக் கேட்டவள் சிரித்துக் கொண்டே
பக்கத்தில் பார்க்கும் போதினிலே
கண்டுபிடிப்புக்கள் தனைக் கொண்ட
கவிதை ஒன்று கிடைத்ததுவே

மனிதனின் குரலதை
மடக்கியே எடுத்து
மறைவினில் நின்று
ஒலிபரப்பிடுவான்

வானொலி - மார்க்கோனி

வீழ்ந்திடும் பொருளதனை
வியப்புடன் நோக்கியே
புவியதன் ஈர்ப்பதைப்
புரிந்து சொல்லிட்டான்

புவியீர்ப்பு - நியூட்டன்

தலைகீழாய் விளக்கினைத்
தந்திட எண்ணியே
தங்குதன் இழையுடன்
தந்திட்ட தனவான்

மின்குமிழ் - எடிசன்

வானில் சென்றிடவே
வழிபல யோசித்தே
விமானக் கப்பலினைத்
தந்திட்ட செம்மல்

விமானம் - ரைட் சகோதரர்கள்

தொலைவில் இருந்தங்கே
தோன்றிடும் ஒலியதை
தொந்தரவில்லாமலே
பேசிடத் தந்தான்

தொலைபேசி - அலெக்சாந்தர்
கிரகம்பெல்

மின்னலின் ஏற்றத்தை
ஏற்று இறக்கியங்கே
மண்ணினுட் கடத்திட
வழியதைச் செய்தனன்

இடிதாங்கி - பெஞ்சமின்
பிராங்ளின்

அழுத்த வேறுபாட்டில் எழுந்தே
நேரிலிருந்து மறைவரை
நீண்டெழும் ஓட்டமதை
நினைத்தே தந்திட்டார்

மின்னோட்டம் - அம்பியர்

வட்டமதன் பரிதியிலே
வந்து கடக்கும் தூரமதை
விதியதனாய்க் கொண்டங்கே
வாகனம் தான் செய்திட்டார்

சைக்கிள் - மக்மில்லன்

கடத்தியதில் பிரகிக்கும்
அழுத்த வேறுபாட்டுடன்
ஓடிச்செல்லும் மின்கணியம்
நேர்விகித சமனென்றார்

மின்தடை
- ஜோஜ் சைமன் ஓம்

நடுநிலையாம் அணுவதனில்
நேர் ஏற்றமுடைத் துணிக்கையின்
நேர்மாறாய் எதிரேற்றம்
நிலவுவது என்று சொன்னார்

இலத்திரன்
- ஜேஜே தொம்சன்

நிகழ்வுகளின் நிகழ்வுகளை
நிலையாகச் சேர்த்தெடுத்து
தொலைவினில் நின்றுமே
தொகுப்பாகத் தந்திடுவான்

தொலைகாட்சி
-லொகி பார்ட்

பிரித்துப் போகையிலே
பிரித்திடவும் முடியாததாய்
துணிக்கையொன்று வருமெனவே
துணிந்தே சொன்னவன்

அணுக்கொள்கை
டோல்ற்றன்

இலக்கியமோ அறிவியலோ
இன்னுமொரு பிரதி வேண்டுமே
அதையறிந்து தந்திட்ட
அச்சகக் கலைஞனவன்

அச்சியந்திரம்
- கட்டன்பேர்க்

மந்தியிலிருந்து தோன்றினானா
மதியில்லாத மனிதனவன்
மானுட குலம் தோன்றி வந்த
மறையதனைச் சொல்லிட்டான்

சூர்ப்பு - சார்ஸ் டார்வின்

தொலைவில் அண்டம் இருப்பதுவும்
தொன்றுதொட்டு வாழ்வதுவும்
தொலைவிலிருந்தே நோக்கிட்டான்
தோன்றி நமக்கு அளித்திட்டான்

தொலைகாட்டி
- கலிலியோ கலிலி

22 தந்தையாகவே வந்தவர் யார்?

வானோக்கி நிகழ்த்தும் வானியலுக்கு
நிக்கொலஸ் கொப்பர்னிகஸ்

யாருக்குமே உதவிடும் சாரணியத்துறைக்கு
பேடன் பவுல் பிரபு

மனிதனின் நோய் தீர்க்கும் மருத்துவத்திற்கு
ஹிப்போக்கிரட்டீஸ்

கண்டு தன்னுள்ளே பலதையும் தரும் கணனிக்கு
சார்ள்ஸ் பபேஜ்

உள்ளம் தன்னைக் குடைந்துமே உணர்ந்திடுவதற்கு
சிக்மன்ட் பிராய்ட்

உருவங்களின் இயல்பு சொல்லும் கேத்திர கணிதத்திற்கு
யூக்லிட்

இயற்கையின் தொடர்புகளைச் சொல்லும் விஞ்ஞானத்திற்கு
கலிலியோ கலிலி

சார்பியலைச் சொல்லிடும் கொள்கையதற்கு
அல்பேட் ஜன்ஸ்ரைன்

தன்னலமற்ற தாதிச் சேவைக்கு
புளோரன்ஸ் நைட்டிங்கேல்

23 விஞ்சிசூமோ விஞ்ஞானம்

கவிஞன் என்ன விஞ்ஞானப் பட்டதாரியோ
கவிதைக்குள் விஞ்ஞானம் கலந்தே கிடக்கிறதே
விஞ்ஞானம் என்றுமே விஞ்சிவிடாதையா
விதியை என்றுமே மாற்றிட முடியாதய்யா

என்று சொன்ன அப்பெண்ணும்
கவிக்கு அறிவு சொல்லவென
எடுத்துக் கவிதை விட்டாளே
எழுதிக் கொண்டான் குறிப்பினையே

மனிதனவன் வாழ்ந்துமூலும் தலைவிதியை எழுதிடவே
மன்னரெல்லாம் தொழுதெழுந்து மதிக்குமிந்த பிரம்மனவன்
மறைவாக ஓரிடத்தைத் தேடியங்கே சென்றடைந்து
மனுந்தி தனையெழுதத் தொடங்கிய அப்போதிலே

தீவிரமாய்த் தேடியே வரும் மானிடன் தனைக் கண்டு
திடுக்கிட்டே விழித்திட்ட பிரம்மனும் அக்கணமதிலே
விழித்தெழுந்து வினா ஒன்றை எழுப்பவே தானெண்ணி
விழியதனை நோக்கியுமே வினாவ முற்பட்டான்.

தேவருமே அணுகமுடியா திட்மிங்கு வந்துநின்றே
தேடலை நடத்திவரும் மானுடனே நில்லங்கு
வாழ்க்கையின் தேடலது முடிவுற்ற பின் வந்து
வானகம் வந்திங்கே தேடுவது எதைத்தானோ

“நிற்பதற்கோர் இடமதுவும் நெம்புகோலும் தந்திட்டால்
நிலவகம் தனைப் புரட்டிக் காட்டுவேன் என்று நானே
பதினெட்டாம் நூற்றாண்டில் சொல்லிவந்த வார்த்தையது
பலமாக இந்நாளில் நினைவினிலே வந்ததுவே

இருப்பதற்கு வசதியாக இங்கு இடம் கிடைத்ததால் இரு நூறு ஆண்டுக்கு முன் சொல்லியது நினைவில் வர நெம்புகோலைத் தீவிரமாத் தேடவேண்டும் என்று தானே நெருங்கி உம் இடத்திற்கு வந்திட்டேன் நானே”

கேட்டவுடன் திடுக்கிட்டார் மின்சாரம் பட்டதுபோல் கேள்விக்குப் பதிலென்ன கூறுகிறான் இப்பதர்தான் கேலியாகப் பேசி எள்ளிநகையாட லாமோ எனும் போதினிலே பிரம்மனவன் விளையாட நினைத்தாரே

“எடுத்து சென்றே நெம்பு கோலை என் செய்வாய் நீயும் என்றெனக்கு எடுத்துச் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டு நானிங்கே நிற்கின்றேன்: தெளிவுரையைத் தந்திட்டால் நானுனக்குச் செய்திட ஏதுமுண்டா மென்மேலும்”

“நிலவகத்தைப் பெயர்த்தெடுக்க ஓரளவு நீளமுள்ள நெம்புகோலொன்று தான் எனக்கிங்கு வேண்டுவது பொறுதியாக வைத்திட வேண்டும் என்பதால் பொறுத்த கிரகமே நடுவில் வேண்டும்” என்றான்

பின்னின்று சொல்லிட்டால் பிடித்தென்னைக் கொண்டுபோய் பக்கத்தில் வைத்திடுவான் பைத்தியக் காரனென்றே கருதிட்ட பிரம்மனும் கருத்தினை மாற்றிட எண்ணி கருணை கூர்ந்ததைச் சொல்லிடவும் விளைந்தாரே

“நிலவுலகம் தனையிங்கு தனித்துநின்று புரட்டிலவே நீயெடுத்த முயற்சியின்று நீட்டித்த பயன்தருமோ அண்டமதில் ஆதவனின் குடும்பமது ஈர்ப்பினாலே அண்ணன் தம்பிபோல இருப்பதுவும் அறிந்திடாயோ”

அப்போது தானவர்க்கு நினைவில் வந்ததுபோல
அதிர்வினாலே விழித்திட்டார் நியூட்டன் அவர்தானும்
பெரும் திணிவு தானிடையே தோன்றிடும் அவ்வீர்ப்பு
விசையதனால் தனித்தியங்க மாட்டாதே பூமியெனத்

தெளிந்திடவும் அறிவு பெற்ற போதினிலே தானும்
தெளிவுரைக்க வேண்டுமென நியூட்டனுமே எண்ணி
இயக்க விதி மூன்றினை நான் விதித்திட்டேன் என்றே
இரும்புடைய மனத்தினனாய்க் கூறிநின்றான்.

தானேதும் அறிந்திடாத மனிதரவர் போலவே
தன்னிடம் வீராப்புரைக்கும் நியூட்டனையே நோக்கியிங்கு
“நீர் விதித்த விதியாவும் பெரியதுவோ என்விதியில்
நீரே உரைத்திடுக” என்று பண்பாய்க் கூறிநின்றார்.

“புறவிசைகள் இல்லாயின் நேர்கோட்டில் செல்பவன்தான்
நேர்கோட்டிலே தொடர்ந்துதான் பயணமது சென்றிடவும்
ஓய்வினிலே நிற்பவனோ தொடர்ந்தும் அவ்வாறே
ஓய்ந்தங்கே நிற்பானென விதியதனைச் சொல்லிட்டேன்

விண்வெளியிற் சென்றிடவே அந்தவிதி பயன்பட்டதே
விண்கலங்கள் தாண்டியதும் பூமியதன் ஈர்ப்பினையே
எரிபொருள்தான் நிறுத்தப்படும் எண்ணிய அப்பொழுதினிலே
என் விதியின் படியங்கே இயக்கமதும் நடைபெறுமே”

இன்னுரைத்த நியூட்டனவன் வார்த்தையதும் நுழைந்தவுடன்
இன்முறுவல் பூத்தவராய் பிரம்மனங்கு வாய்திறந்தார்.
“உன் விதியில் போகும் அக் கலமது பின் என்னாச்சு
உனக்குத்தான் தெரியும்தோ என்று சொல்லிவிடுவாய்”

ஆழ்ந்த ஒரு சிந்தனையில் நியூட்டனுமே போய்விடவே
ஆறுதலாக செப்பிடவே தொடங்கிட்டார் பிரம்மனவன்
“அங்கு சென்ற கலங்கள் அந்தோ செயலிழந்து போயல்லோ
அங்கங்காய் விழுந்திட்டதே ஆழ்கடல் தன்னிலுமே”

“தொழில்நுட்பக் கோளாறு தானிருக்க வேண்டுமெனத்
தோணுதே எனக்கு” என நியூட்டன் தொடங்கிடவும்
“ஒரு கோளாறும் இல்லை ஒன்றை மனதில் வை
புறவிசைகள் இல்லையிந்தப் பிரபஞ்சம் தனிலென்று

நீ கொண்ட கருத்ததுதான் நிர்மூலம் ஆனதுவே
நீ அறிய முடியாதாய்ப் புறவிசைகள் தானுண்டு
அளந்திடவும் முடியாதுன் அறிவின் ஆழத்தில்
அதுபோக அதுவெல்லாம் அங்கே சென்று பார்க்க
வேண்டும்”

தன் தவறு தானுணர்ந்த நியூட்டனவன் தலைகுனிந்தே
“தன் பிழைதான் பொறுத்து அதைத் திருத்திடவும்
வேண்டுமென்றே
திரும்பவும் நிலவுலகம் சென்று ஆராய்ச்சி செய்திடவே
திரும்ப ஒரு பிறவி தாருங்கள்” என்றவரைக் கேட்டாராம்

“எத்தனை பிறவி தனை எழுதி நான் தந்திடினும்
எந்த ஒரு மானிடர்க்கும் இதையறிய முடியாதாம்
மானிடனின் வாழ்வு அது வரையறைக்குள் அடங்கியதால்
மனுக்குலத்தின் எழுச்சி மட்டுமே அவனாலே தர முடியும்

மண்ணுலகு விட்டங்கே விண்ணிலே செல்லவும்
மற்றுமொரு கிரகமதில் மாடிவீடு அமைத்திடவும்
மறந்துதன்னும் முடியாதாம் மானிடன் அவனுக்குமே
மனுநீதி அது நன்றாய் மறைக்குள்ளே இருக்கிறதே”

“மனிதனவன் பிறப்புவிதி தனை மாற்றித் தானுமே நீர்
மன்றாடி நான் கேட்பேன் மறுபிறவி தந்திடுவீர்
முற்பிறவி தனில்முடிக்க முடியாத செயல்தனை
இப்பிறவி தனில் முடித்து இங்கு வந்து சேர்ந்திடுவேன்”

“ஆறடியில் இருக்கும் உன்னை அறுநாறு அடியாயும்
நூறாண்டு ஆயுளதை அறுநாறு ஆண்டுகளும்
வகுத்திட்டால் ஒரு வேளை வரலாம் அந்தச் சந்தர்ப்பம்
விதியதனை வகுத்திடலாம் விதித்தவன் இணங்கிட்டால்”

என்று சொன்ன பிரம்மன் முன்னே
தலைகுனிந்தான் நியூட்டன் தான்
திடுக்கிட்டு விழித்ததுபோல்
கவிஞனுமே மிரண்டு நின்றான்.

24 விஞ்ஞானம் என்பது எதுவரை

இயற்கையினையே விரைந்தெதிர் நோக்கியே
இன்பமுற்றிருந்திடும் வேளையதன்னிலே
இயற்கைத் தோற்றப்பாடுகள்
இவற்றின் தொடர்புகள்
புரிந்ததிலிருந்து
புரியாததையே
புரிய முற்படும் போது அதனிலே,
பிறந்தது தானிந்த அறிவியல் அன்றோ
பிறிதொரு வார்த்தையும் பேசிடல் நன்றோ

கல்வியில் விஞ்ஞானம்

கல்வியிற் கரையிலாய்
கற்பவர்க்குதவியாய்
கணனியாம் கணிப்பானாம்
பிறின்றறாம் புரொஜெக்டறாம்
தேடல் ஏதுமெனில் செல்வோம் கூகிளில்
தேடித் தந்திடும் தேவையதனைத்தையும்
நோட் புக் தேவையில்லை
ரேக்கோடரைப் போட்டுவிட்டு
ரீச்சர்தான் போய் விடுவாராம்
ரெக்கோட் தான் இருக்குமதாம்
ஒவ்வொரு கதிரையிலும் - மாணவரின்
ஒவ்வொரு கதிரையிலும்
கல்வி சேர் ஒழுக்கம், பண்பு, பழக்கவழக்கம், அடக்கம்
பெரியோர்க்குக் கீழ்ப்படிதல், ஒப்புரவு,
நல்லதைத் தேர்ந்தெடுத்தல்
இவையெல்லாம் ரெக்கோடர் சொல்லித் தருமா?
இனிய ஒரு ஆசான் போலே வருமா?

தேவையெனும் போதில் மாத்திரம் - மாத்திரமுமே
தேர்ந்தெடுத்திடுவோம் இதனையே

தேற்றமதைக் கொண்டிடுவோம்
கட்டிக் கொடுத்த சாப்பாடும்
சொல்லிக் கொடுத்த பாடமும்
எப்பவுமே துணை வருமோ !
சிந்தித்துப் பார்ப்போமே

சுகாதாரத்தில் விஞ்ஞானம்

வாழ்வினில் வசந்தமொன்றுண்டேல்
ஆரோக்கிய உடலதன்றோ!
இறைவன் எனும் அரிய கலைஞனின்
அரும்பெரும் கலைப்படைப்பிது
பரமன் என்னும் பொறியியலாளனின்
பெரிய தொழிற்சாலையிது
சுற்றுச் சூழலுக்குத் தக்கதாய் வந்துமே
காட்டிடும் காட்டியிது
உள்ளுக்கு அனுப்பிடும் உணவுப் பொருள்தனில்
ஆகிடும் கலவைதானிது
ஆகிய உடலதை நேசிக்க வேண்டும்
அகத்திலே உயிர்தனைப் பூசிக்க வேண்டும்
தலைநொந்திட்டால் மாத்திரை பெறலாம்
மாத்திரை நொந்திட்டால் ஏது செய்வீர்
எக்ஸ் கதிரை அனுப்பி கட்டியைத் தேடலாம்
எதனை அனுப்பி உயிரதைத் தேடலாம்
எந்த வாசலினால் தானதை மூடலாம்

தேவைப்படும் அளவில் மாத்திரம் - மாத்திரமுமே
தேர்ந்தெடுத்திடுவோம் நவீன முறைகளையும்

தேற்றமதைக் கொண்டிடுவோம்
உடலை நேசித்துப் பூசிப்போம்
எம்மை நாமே பரிசோதிப்போம்
எண்ணிறந்த மருந்ததை
ஏறெடுத்தும் பார்த்திடோம்

கலாசாரத்தில் விஞ்ஞானம்

வாழ்வில் வசதி வேண்டுமேல்
வாழும் வாழ்நாள் குறையுமே
முன்னோர் வகுத்த நாகரிகம்
மூச்சில் நிறுத்தி வளர்ப்போமே
வசதிப்படும் என்றிங்கே
வடிவாய் உடையும் அணிந்திட்டால்
வளரும் இளைஞர் சமுதாயம்
விடயம் தன்னை அறிந்திடுமோ
ஆணும் பெண்ணும் அறிந்திட
ஆடைகள் நிறைய உள்ளதாம்
அந்த வேறுபாட்டைக் காட்டாமல்
அணிந்து கொள்வதெதனாலோ
திலகம் எமது சின்னமென்றே
தேர்ந்தெடுத்தோர் சொன்னதைத்
தேடி நாழும் வைத்திட்டால்
தேவையின்றி பிரச்சினைதான்
தேடியெம்மை வந்திடுமோ

தேவையில்லையென்றே தெளிவாக எண்ணியே
தேர்ந்தெடுத்திடுவோம் புராதன முறைகளையே

தேற்றமதைக் கொண்டிடுவோம்
உடையும் உணவும் எம்
உஷ்ணதேசத்துக்கு
உகந்ததேயன்றோ

தொழிலில் விஞ்ஞானம்

நெற்றியின் வியர்வையது
நிலத்தினில் சிந்தியே
நோமையாய் உழைத்திடும் உழைப்பாளியவன்
நித்தமும் நலமுடன் வாழ்வதை
நினைத்தறிந்திட்டே நாமும் இங்கு
உடலுக்கு உற்ற உழைப்பினை
உவந்தளித்தே கொடுத்திங்கே
உவகையுடனே வாழ்ந்திட
பழகிடவும் வேண்டுமே
மெஷின் ஒன்று வந்திட்டால்
மனுஷனுக்கு வேலை இல்லையே
மனுஷன் பிழைக்க வேண்டினில்
மெஷினதெமக்கு வேண்டாமே
மனிதன் தமக்கு எந்திரன்
என்று சொல்லும் காலம்போய்
எந்திரனை மனிதனுக்கு
பதிலளிக்க முடிவதோ

தேவையெனும் இடத்தில் மாத்திரம் - மாத்திரமுமே
தேர்ந்தெடுத்திடுவோம் இதனையே

தேற்றமதைக் கொண்டிடுவோம்
எந்திரன் உதவி வேண்டுமேல்
மனிதன் தனக்கு உதவியாய்
கையிலுள்ள கருவிபோல்
கைக்கு அடக்கமாய்க் கொள்ளலாம்

25 எதிரியையும் வீழ்த்திடலாம் அறிவாலே....

விஞ்ஞானம் என்பது வரையறையில்
மனிதன் அறிவுக்கு அளவில்லை
எந்திரன் கண்டுதரும் எண்ணம் விட்டு
எதிரியையும் அறிவாலே விடுத்திடுக

பல்சமூகம் வாழ்மிந்தத் திருநாட்டில்
பல்லினத்தின் ஒருமைப்பாடு போற்றிடுக
என்று சொல்லிநின்ற அப்பெண்ணும்
அடுக்கடுகாகவே தந்து நின்றாள்

எம்மை எதிர்த்திடவே
எம்மிடத்தில் வந்திட்ட
என்னில் நலம் பருத்த
எம்முடைய எதிரியவர்
எக்குத் தக்காகவே
எக்காளமிட்டு எம்மை
எதிரியானவர் என்றும்
ஏய்ப்பவராயினும்

நேர் நின்று பேசிவிட்ட
நேர்மையில்லா எதிரியவன்
நேர்முகமாகவே
நெஞ்சை நிமித்திவரினும்
நேரகாலமின்றி
நேரடியாகவேனும்
நேர்த்தியாக நின்று
நேரடியாக எம்மைத் தாக்காவிடின்

புறமுதுகு காட்டிவிடாப்
பண்பதனைப் போற்றி நாளும்
புறத்தபுகழும் அன்றிப்
புதிதாகிப்போய்விட்ட
புண்ணியராகி நாமே
புதியதொருவிதி செய்ய
புறப்பட்ட எதிரிதன்னைப்
புறக்கணிக்கத்தக்கதென்போம்

மண்ணிலே தோன்றியின்று
மானுடத்தில் உழலுமிந்த
மதியிருந்த போதுமிங்கு
மனமதனைப் பெற்றிடாத
மாக்களுடன் மாக்களாக
மரியாமல் மரியத்தவராக
மனுக்குலத்தின் செயலறிந்த
மனிதர்கள் தானென்றும்

முன்னின்று வந்தங்கே
முகஸ்துதிகள் செய்துமொரு
முட்டாளைப் போலவேயோர்
முடிவெடுக்க முடியாராகினும்
முன்வைத்து வந்த அந்த
முதற்காலை எடுத்திடினும்
முடிவாகச் சொல்லிடலாம்
முழுமையான தவரல்லர்

பின்னாலே வந்துகுத்தி
பிறர்க்குத்துன்பம் செய்வராயும்
புறமுதுகு காட்டியங்கு
பிடரிபட ஓடிடினும்
பூரணம் ஆகவன்றன்றி
பின்னங்கள் போலவேயென
பிரித்துணர்ந்து தேறிடுவோம்
பிறிதொருநாள் போதிப்போம்

ஒருவரையொருவர்
ஒறுத்தொழிக்கவென்றே
ஒன்றன்பின் ஒன்றாய்
ஒழுங்காக்கி வந்தே
ஒருவரிடம் ஒருவரை
ஒன்றுபடுத்திக் காட்டும்
ஒன்றெனவே நிற்கும்
ஒத்த இயல்புகள் உண்டேல்

தடைகளற்ற நகர்வால்
தங்குதடையின்றியே
தன்னை நிலை நாட்டவே
தனக்குப் பெயரும் காட்டவே
தன்னைவிட மற்றவரும்
தகுதியானார் அல்லவெனத்
தாழ்வுகொண்டு வாட்டிடும்
தமக்குள்ளே தள்ளிடும்

பொதுத்தன்மையறிந்து
போகும் பாதை தனைஅறிந்து
பொருத்த இடத்தில் அழைத்திங்கே
போதித்திடவும் வேண்டுமே
பொறுமை கொண்டு வாழ்விலே
போகும் இடத்தைச் சொல்லியே
போர்க்குரிய காரணம்
போகட்டும் என்றிங்குரைப்போமே

கயவர்போல வந்துமே
கீழ்த்தனத்தைக் காட்டியே
காணும் பொழுது தன்னிலே
கண்ணை மூடி நடப்போரைக்
கண்திறந்து பார்த்துமே
கருத்தைக்கவரும் வகையுமே
கண்டவரைக் காட்டியும்
கயிறிழுத்துப் போவதுபோல்

கடமை என்ற உணர்வுடன்
கண்ணியமாக வாழ்ந்துமே
கண்டவனும் கருதிடா
கட்டுப்பாட்டைக் காட்டியும்
கண்டு தெளிந்து சொல்லுவார்
கருத்தில் நிறைத்துக் கொள்ளுவார்
கண்கள் அதனை நோக்கியே
கடுமையாய் நின்றங்கே

சமாதானப் படுத்தற்போல்
சாக்குபோக்குக் காட்டியே
சண்டை தன்னை நோக்கியே
சாதித்துணரும் வெளையில்
சகலமும் வெறுத்தது என்று
சலித்துப் பேசிநின்றங்கே
சத்தமின்றிப் போகலாம்
சடுதியாக விட்டுலாம்

26 ஒன்றே எம் இனம்

மொழி வேறு மதம் வேறில்
இனம் வேறு ஆகுமா ?
மொழி சொல்லி மதம் சொல்லி
பாகுபடுத்தலாகுமா?

உலகில் மொழி ஒரு ஆயிரம்
பாரினில் மதம் ஒரு நூறு
இருப்பினும் மானுட இனம் என்பதொன்றே
மனிதன் மாறவில்லை..
அவ்வினமும் திரியவில்லை

மொழி என்பது தேவையின் வெளிப்பாடு
ஆதியில் பிறந்த மனிதனின் மொழியது
பறவையின் மொழி.. விலங்கின் மொழி ..
காற்றின் மொழி.. கடலலையின் மொழி....

“கா கா” அதனைக் காக்கை என்றும்
“கூக்கூ” அதனைக் குயில் என்றும்
பட்சியைப் பார்த்து பெயரது படைத்தான்
காட்சியைப் பார்த்துக் காவியம் படைத்தான்

மதம் என்பது கலாசார மூலம்
ஒன்றே தெய்வம் ஒருவனே தேவன்
தந்தையைத் தாயைப் பேணு என்றது..
ஒருவனுக்கோ ஒருத்தியே என்றது

மக்கள் வாழும் வழியைச் சொன்னது
யாரும் வாழும் திறனைச் சொன்னது
யாவும் உள்ள பூமி தன்னிலே....
நேராய்ப் போகும் முறையது சொன்னது

இனம்... இனம்..... என்பது என்ன ..?
தம்முள் ஒன்று சேர்ந்தால் வளமான எச்சம்
சந்ததியைப் பெருக்கும் எச்சம்
இருந்தால் அது இனம்- இது விஞ்ஞானம்

விஞ்ஞானம் சொல்லும் மனிதன் ஓரினம்
மெய்ஞ்ஞானம் காட்டும் மானுடன் ஓரினம்
அஞ்ஞான இருளதில் மூழ்கிடும் பேரால்
அன்னவன் இனம் தானும் மாறிட்டிடுமோ

அடித்தால் அலறாத மனிதன் உண்டோ
கீறினாற் சீறாத குருதி உண்டோ
உழைப்பினால் மூளாத வியர்வை உண்டோ
விழிகளினால் அழாத வேறாரும் உண்டோ

உண்ணும் உணவிலும் உடுத்தும் உடையிலும்
பிரித்திட நினைத்திடும் பேதையர் போதீர்..
உணர்ச்சிகள் யாவும் அனைவர்க்கும் ஒன்றே..
மனிதர்கள் யாவரும் ஓரினம் அன்றே..

பெண்ணவளின் மொழிகேட்டு
திடுக்கிட்டெழுந்த கவிஞனவன்
திரும்பி நின்று தேடிநின்றான்
திசையெங்கும் யாரும் தெரியவில்லை.

நேரே நிற்கும் நிலவு சாட்சியாக
நீட்டித்துப் படுத்திருந்த மரம் சாட்சியாக
கண்டது எல்லாம் கனவு என்றே
கவிஞன் கணத்தில் புரிந்திட்டான்

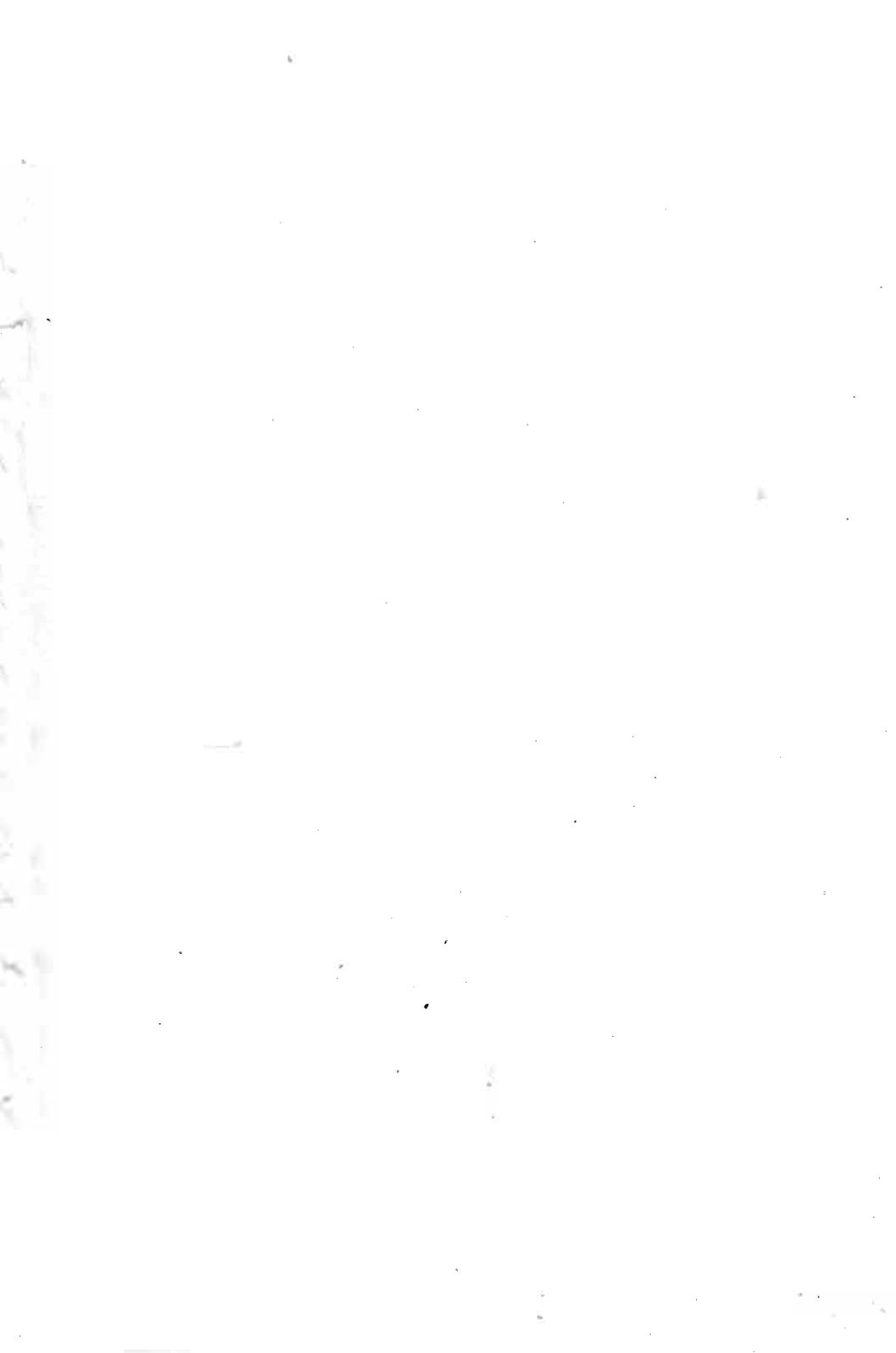
கண்டு பார்த்த அனுபவம் தன்னையும்
கண்முன் வந்து கவிதை சொல்ல
தன் கண்ணில் வந்துநின்ற
தமிழன்னை மொழியினையும்
தானெடுத்திட்டே

தொகுப்புக் கவிதையதை
எழுதி சேர்க்கவென
தோன்றிய எண்ணத்தில்
உள்ளே சென்றான்

இன்னுமொரு தொகுப்புடனே
இனியும்மைச் சந்திப்போம்

வாழ்க நிரந்தரம்!
வாழ்க தமிழ்மொழி!
வாழ்க சமாதானம்!

உலகிற்கு ஒளியாக ..
எத்திசையும் சாராது
நிமிர்ந்து எரியும் தீபம் போல்
புலன் வழியிற் போகாது
நடுவாய், நடுவு நிலைமையாய்
சான்றோர் வாக்கினிலே
பள்ளி விழுமியம் பேணுவோராய்
கூடத்து விளக்காக அன்றி
தாமரை மேல் விளக்காய்
உலகிற்கு ஒளியாக
ஒளிர்ந்து மிளிரும் தீபங்களாய்
எம்மைப் பிரதிபலித்து
விளங்கட்டும் இவ்விளக்கு

ISBN 978-955-41614-2-9

விலை: ரூ.300/-

Vaani Computer Printing Centre.
No.85, Kanthasamy Kovi! Road, Vavuniya.
T.P:024 2223658, vaaniprinting@gmail.com